

GALERIE
– KLUB
ART 13

Uměním spolu

Uměním spolu.

Galerie a KlubArt Třináctka – oáza uprostřed ruchu velkoměsta.

Dáváme příležitost spolupráci uměleckých osobností a občanů na vytváření uměleckého klubu s galerií. Nabízíme kulturně přínosnou cestu ke zkvalitnění prostředí v srdci Brna pro všechny zapálené srdcaře, kteří se zamilovali do myšlenky oživit a zpřístupnit historický objekt v areálu Staré radnice města Brna.

Reminiscence.

V březnu 2012 jsme otevřeli Galerii Třináctka se záměrem oživit historický objekt panského domu, který je součástí areálu Staré radnice. Stará radnice je nejstarší světskou památkou města Brna a jednotlivé objekty jejího areálu jsou zapsány ve státním seznamu kulturních památek. Součástí areálu Staré radnice je také objekt Panská 13, kde se „Galerie Třináctka“ nachází. Radnicí města Brna byly tyto objekty, včetně objektu Panská 13, užívány od roku 1373 až do roku 1935. Záměrem bylo zajistit historické památce důstojnou rehabilitaci a otevření pro veřejnost, která může do těchto unikátních prostor vstoupit. Galerie přitahuje návštěvníky, kteří mají zájem o akce pořádané v exkluzivních historických místech. Dává pozitivní příklad na využití památkového objektu jako kulturního dědictví a klenotu, který nám naši předkové zanechali. Současně jde o zlidštění historické památky a její zpřístupnění vnesením současné kultury do prostředí tohoto objektu.

Ohlédnutí za výstavami roku 2017 a 2018.

Leden 2017 – Martin Frind.

Akademický malíř, který se stal tváří naší galerie, kterou podpořil příběhem vyjádřeným nástěnnými malbami, pokračujícími dál do prostoru interiéru a vyvrcholil portrétem Jana Skácela. A nyní se vrátil s ucelenou výstavou do Třináctky a bylo to pro nás velké potěšení a radost. Kresby vedle maleb tak, aby celek působil jakýmsi ztišením. Vedle melancholicky laděných portrétů osobností nás čekají obrazy, které

v sobě zahrnují jistou samotou člověka v daném prostoru. Tvář sama je pro autora pouze základem, jakousi podmalbou, a hlavní význam obrazu hledá kdesi uvnitř podobizny. Stejně jako v rozlehlé krajině ho zaujímá určitý detail. Říká se mu malíř undergroundu, patří ke generaci výtvarníků spjatých s prostředím českého undergroundu. Narodil se v roce 1963 v Praze. V letech 1979 - 1983 studoval na Střední umělecko-průmyslové škole v Praze, obor

užitá grafika u prof. Václava Bláhy, 1986-1991 Akademii výtvarných umění v Praze, obor figurální a monumentální malba u prof. Jiřího Ptáčka a od roku 1990 obor experimentální kresba a plastika u prof. Karla Malicha, kde také v roce 1991 absolvoval diplomovou práci. Své obrazy představil na desítkách výstav ve výstavních prostorech v České republice, Belgii, Francii, Polsku, Rakousku a Slovensku. Žije a pracuje ve Veltrusech.

Únor – březen 2017 - Kateřina Dubovcová

Putovní výstava obrazů fotografky a grafičky Kateřiny Dubovcové byla věnovaná brněnskému DIVADLU KLAUNIKY, tato výstava byla zahájena na 3. ročníku divadelně-integračním festivalu QUIJOTOVA ŠEDESÁTKA v Lipnici nad Sázavou, 25. - 27. 8. 2016, v prostorách Lipnického hradu... Od února 2017 byla k vidění v Brně a jiných městech ČR. Tvorba a její průřez je věnován letošnímu výročí divadla a jeho třicetiletému působení na scéně. Projekt se bude skládat ze dvou částí. První část - historie divadla + představení členů. Druhá, hlavní část - obrazy koláží. Hlavním tématem a myšlenkou bylo ztvárnit emoce při představeních, a ponoření do tvorby Salvadora Dalího. Konkrétně jeho tvorby věnované Donu Quijotovi. Koláže vytvořené na základě pocitů a vnímání. Myšlenka...Co měl Quijote de la Mancha snazší než my? Jeho forma bláznovství a odhodlanosti mu to ulehčovala. A i když toho blázna máme v sobě všichni, chybí nám kolikrát odvaha.

Duben 2017 - Mgr. Jan Spěváček

Obrazy Jana Spěváčka inspirované především živlem vody vycházejí z konceptu velkoformátové kaligrafie prostoupené východními filosofiemi, vizuálně kontrapunktované filigránským malířským detailem, vkomponovaným do dynamických ploch ne vzdálených akční malbě. Drobný hmyz či obojživelníci nenesou jen význam symbolický, ale jsou i jakýmsi bajkovitým zosobněním lidských bytostí, proměněných do pohádkově zakletých žabích princezen či princů - odvážných váček, s nadsázkou dětského pohledu a přihlédnutím k podstatě lidské povahy, obývajících klidná zrcadlení i vířivé proudy prvotní materie - vody, v jejímž ztvárnění je Jan Spěváček skutečným mistrem.

Květen - červen 2017 - Šárka Hejnová

EXHIBITION

Ak. mal. Šárka Hejnová
VÝSTAVA MOZAIK

Vernisáž výstavy
18/5/2017
18:00 hod.

Hudební host večera
LOKÁLNÍ RYBY

Partneři výstavy:
Výstava je podpořena
záštitou primátora
města Brna.

BRNO | REGIONPARTNER | GALERIE - KLUB ART 13
PANSKÁ 13, BRNO

Slavná a uznávaná kostýmní výtvarnice, scénografka a umělkyně jejímž velkým koníčkem se stala tvorba mozaiek, velké osobnost. Kostýmní výtvarnice Šárka Hejnová se narodila 8. května roku 1949 v Praze. Po středoškolských studiích vystudovala pražskou Vysokou školu umělecko průmyslovou ŠUP-obor divadelní a filmový kostým. Jako kostýmní výtvarnice ještě za dob studií spolupracovala s předními českými jevištními výtvarníky a režiséry. Na

její kostýmní tvorbu měli největší vliv Ester Krumbachová a Zdenek Seydl. Hlavním jejím učitelem byl její otec, profesor Josef Svoboda, s nímž od roku 1977 trvale spolupracovala doma i v zahraničí a zejména se učila vnímat divadelní prostor a funkci dramatického kostýmu v něm. Mezi českými divadelními a filmovými režiséry, kteří měli podstatný vliv na Šárku Hejnovou, bezesporu patří režiséři: M. Macháček; J. Srnec, V. Chytilová; V. Vorlíček, K. Kachyňa, J. Jakubisko; L. Smoček a E. Schorm. Převážná část jejích kostýmních návrhů je spojena se scénou v Národním divadle v Praze. Nové materiály a postupy uplatňovala při tvorbě návrhů pro a Laterně magiku, nebo Černé divadlo. Kostýmní návrhy tvořila i pro dramaturgie v Činoherním klubu, v DJKT v Plzni, nebo pro Filmové studio Barrandov a Českou televizi. Mimo svou vlast je známou kostýmní výtvarnicí např. kostýmními návrhy pro Operu v Sydney, pro divadla v New Yorku, Ženevě, Marseille, Bologni, Vídni, Paříži, Bruselu, Antverpách a v divadle Arena di Verona. Vypracovala návrhy pro více jak třicetku českých filmů a televizních pořadů a seriálů, např. Malá mořská víla /1976/: Krakonoš a lyžníci /1980/; Zánik samoty Berhof /1983/; O statečném kováři /1983/; Perinbaba /1985/; Chobotnice z II. patra /1986/; Pan Tau /1988/; Kouzelný měsíc /1996/; a Kačenka a strašidla /1992 pro ČT/; Arabela se vrací aneb Rumburak.../1993, pro ČT/ aj. V současné době intenzivně spolupracuje s režisérem Jurajem Herzem a Divadly Na Fidlovačce a Na Jezerce.

Červenec - srpen 2017 - Bc. Marie Čmelíková

SRDEČNĚ VÁS ZVEMĚ NA ZAHAJOVACÍ VERNISÁŽ

GALERIE - KLUB ART
TŘINÁCTKA

Marie ČMELÍKOVÁ

22/6/2017
18:00 HODIN

GALERIE - KLUB ART 13
Panská 13, Brno

Výstava je podpořena záštitou primátora města Brna

22. 6. - 30. 7. 2017

Výtvarnice, básnička Ostravská universita, fakulta umění, detašované pracoviště Zlín. Tvoří v Brně. Básnička a malířka, studovala Střední průmyslovou školu polytechnickou ve Zlíně, obor Reprodukční grafik pro média a poté obor Malba na Fakultě umění Ostravské univerzity. Po studiích žila ve Vyškově, od roku 2014 bydlí v Brně, kde má i svůj ateliér. Příležitostně vystavuje své obrazy a vystupuje na večerech autorského čtení. Kniha slasti – Ožanka je soubor autorčiných erotických básní

Říjen - listopad 2017 – Kateřina Dubovcová a Bořivoj Hájek

Kateřina DUBOVCOVÁ
Bořivoj HÁJEK

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA ZAHAJOVACÍ VERNISÁŽ
SPOLEČNĚ VÝSTAVY

PROLÍNÁNÍ

GALERIE - KLUB ART TŘINÁCTKA

20/10/2017
18.00 HODIN

Galerie - Klub Art 13
Panská 13
Brno

Výstava je podpořena
záštitou primátora města Brna
a potrvá od 20. - 31. 10. 2017

Kreativní výstava fotografií ve Třináctce. Kateřina Dubovcová je kulturní manažerka KlubArt Třináctky od roku 2013. Kreativní umělkyně se zaměřením na dokumentární a uměleckou fotografii, grafiku a design. V posledním období se věnuje také malbě obrazů. Jejím krédem je: "umělecká fotografie bez myšlenky a emocí může být jen stěží opravdovou fotografií". V roce 2009, 2010, 2011 vítězství v projektu „EMOCE“ v kategorii fotografie, a s tím spojená výstava v Jindřišské věži a Galerii Azeret v Praze, následně v Galerii Třináctka v Brně. Samostatné výstavy na vybraných místech ČR (21 GRAMŮ DUŠE, TICHŮ VE SVĚTLE, HOLANDESKÉ KOUZLO, V KŘIVKÁCH SRDCE, NÁVRATY, POCTA STRÁŽNÝM ANDEĽŮM, DON QUIJOTE DE LA MANCHA, Volné variace - SALVADOR DALI). Bořivoj Hájek dlouhodobě spolupracuje na reportážích, které zachycují kulturní události v KlubArt Třináctce. Profesionálně se věnuje zpravodajství a publicistice. Od roku 1993 pravidelná spolupráce a fotografování pro tato tištěná periodika : Brněnský Večerník, Slovo, Telegraf, Den, Právo, Rovnost, Rock&Pop, Respekt, Prague Business Journal, Fotografie magazín - dvakrát první cena v soutěži TOP foto. Internetová média: Free music, Stream TV.

Listopad 2017 – Nicole Taubinger a Kateřina Dubovcová

KDY JINDY, NEŽ NA SVATÝHO DINDY!
(patron neexistujícího dne)

1/6/2017

18.00 hod.

HOSTĚ VEČERA
Nicole TAUBINGER
Kateřina OLIVOVÁ

Představení projektu
Tvorba módních doplňků
z vlastního odpadu
Módní přehlídka
fotokoutek
soutěž o nej výrobek

GALERIE - KLUB ART TŘINÁCTKA
Panská 13, Brno

Unikátní plastová performance ve Třináctce. Nicole Taubinger je původem německá umělkyně, která tvoří umělecká díla, šperky, design aj., k jejichž výrobě využívá plastové předměty, které ostatní lidé vyhodí. Nicole obdivuje barevnou škálu plastů, a proto její díla vynikají výraznými odstíny. Ve svých výrobcích zpracovává odpad, který člověk vyprodukuje

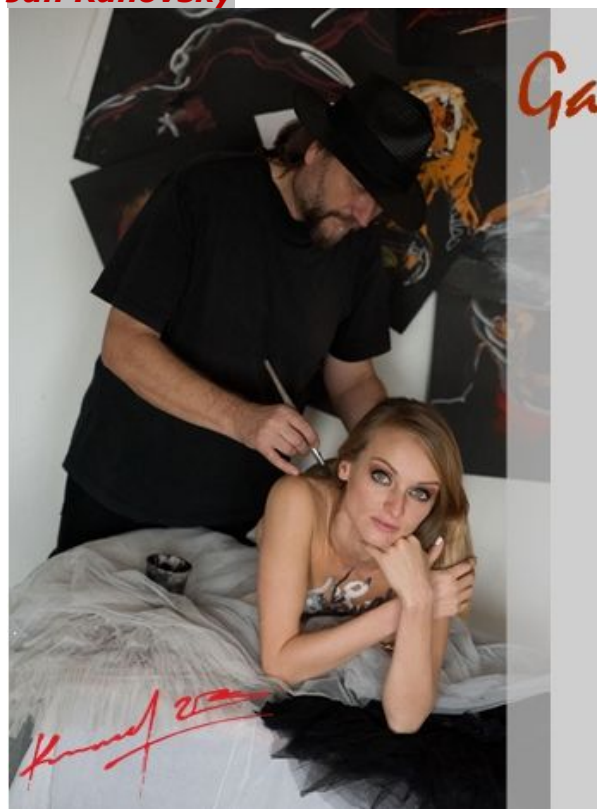
při své každodennosti, aniž by jej sám ještě vůbec vnímal. Její díla tak mají nejen ekologický kontext, ale učí nás objevovat krásu tam, kde by ji málokdo hledal. Autorka používá předměty denní potřeby. Předměty, které nás obklopují v takové míře, že je už ani nevnímáme. Nachází je a dává do nového kontextu. "Plast je naše umění, naše druhá krajina." Vystudovala šperk na University of Oregon v USA a má za sebou řadu výstav i aktivistických performancí převážně v Německu, Chorvatsku, USA a České republice. Její objekty jsou silně kritické a ironické. Aktivně reagují na politické, ekonomické, sociální a kulturní změny a problémy. Ukazuje dnešní svět v souvislosti s postupným rozšiřováním záběru a definuje tak umění daleko šířeji. Jeho nositelem je zde téměř jakákoli společenská skupina. Vernakulární jazyk s vysokou mírou nadsázky a humoru využívajíc řemeslných znalostí se tak stává cenným drahokamem ve stále se zrychlující globální problematice konzumní společnosti. O Kateřině Dubovcové jsme se zmínili již v některých předchozích popisech.

Prosinec 2017 – leden 2018

Připijte z číše HŘÍCHU, kterému se říká UMĚNÍ.

Pokračování nebezpečných setkání s madam de Merteuil.

Jan Kunovský

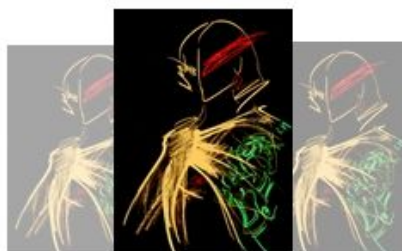

Galerie - Klub Art 13

Podlehne-li malíř své inspiraci, může se jeho plátnem stát i lidské tělo. Chcete-li být u toho, přijměte pozvání na komentovanou prohlídku výstavy obrazů a kreseb akademického malíře Jana Kunovského pod názvem NEBEZPEČNÁ SETKÁNÍ.

25/1/2018

19:00 hodin Panská 13 Brno

Výstava akademického malíře Jana Kunovského, kresby a obrazy noblesního umělce renesanční doby, schopného obsáhnout širokou škálu tvůrčích prostředků. Dernisáž a nahlédnutí do malířových dopisů adresovaných markýze de Merteuil. Absolvoval Akademii výtvarných umění Praha (studoval v letech 1978–1985 u prof. Čepeláka). Realizoval více než pět desítek samostatných výstav, více než dvě desítky performancí a účastnil se mnoha kolektivních výstav doma i v zahraničí - mimo jiné byl v roce 1997 odměněn hlavní cenou v celostátní soutěži „Objekt 2,5-97“. Připravoval výtvarné podklady pro balet Národního divadla, ilustroval obaly alb Supraphonu a Pantonu, spolupracoval s Českou televizí. Jeho obrazy můžeme najít ve sbírkách a galeriích naší republiky a sbírkách Ministerstva kultury ČR. Tvorba Jana Kunovského evokuje umělce renesanční doby, schopného obsáhnout širokou škálu tvůrčích prostředků. Jeho současná tvorba, ať už ve formě kreseb, obrazů nebo objektů

či založená na syntéze různých uměleckých disciplin, má kořeny v době, kdy ho touha po zachycení pohybu ženského těla přivedla do baletního souboru Národního divadla. Jan Kunovský již řadu let spolupracuje s pražským baletem Národního divadla (zejména s první sólistkou Terezou Podařilovou). Na komorní scéně Divadla Kolowrat společně uvedli výtvarně-taneční báseň Siraël, která byla vybrána do programové struktury akce „Praha - evropské město kultury 2000“. Tento symbol inspiroval Kunovského k novým performancím, které uvedl v mnoha českých galeriích, výstavních síních - například na Pražském Hradě v Rudolfově galerii. Na základě tohoto úspěchu byl v roce 2011 natočen pro Českou televizi jeho autorský film se stejnojmenným názvem. Mimo jiné je třeba vyzdvihnout projekt Theatrum Mundi na balkonech Národního divadla či Eniel na pražském Vyšehradě.

Loutky

Milan HUGO Forman

Během večera zavzpomínáme na loutkáře a řezbáře Milana Hugo Formana prostřednictvím nejen loutek samotných, ale také fotografií Petry Holzbachové a Tomáše Kolínského.

14/9/2018
OD 18.00 HODIN

GALERIE - KLUB ART 13
PANSKÁ 13
BRNO

Narodil se v Kroměříži. Vystudoval DAMU, obor loutkoherectví. Po škole začal hrát v Černém divadle. Později hraje v Divadle Bratří Formanů (pouhá shoda jmen, sám se označuje jako „nebratr“), spolupráce trvá až do současnosti. V Řeznické v činoherním představení Honzy Marka ztvárnil Saturnina. Účinkoval i v několika filmech. Založil také vlastní divadelní společnost Forman + Herodes, se kterou realizuje jak hry pro děti, tak pro dospělé. S hercem Petrem Vackem dali dohromady představení Barokní Opera. Loutky a panduláky si sám vyřezává částečně u sebe doma na Starém Městě (genius loci Havelská), částečně v dílnách DAMU, kde i několik let učil. Rád vaří dobrý čaj.

Petra Holzbachová

Známa fotodokumentaristka. Fotí po celém světě, věnuje se nejenom dokumentární fotografii, ale také aktům nebo portrétům.

Dana INKA Bratková

Kurátorka výstavy a autorka instalace. Textilní výtvarnice, zajišťuje komplexně kostýmní výpravu pro film, televizi, divadlo a kostýmované akce. Často se podílí na přípravě a organizaci módních přehlídek a tvořivých dílen. Aktivně se věnuje práci v divadle a recitaci. Od roku 1986 byla zaměstnána ve Filmovém studiu Barrandov, sekce kostýmní výprava kde se podílela na filmech např. Cirkus Humberto, Můj přítel DÁrtagnan, Muka obraznosti, Evžen Oněgin,... Od roku 1990 pracuje na

živnostenský list – „zajišťování kostýmní výpravy“ (práce v oblasti filmu, divadla, reklamy, návrhy kostýmů např. filmy Tankový prapor, Černí baroni, Červený bedrník, Blade, Hellboy...). Zabývá se též výrobou textilních doplňků a hraček.

Pokračování výjimečné výstavy loutek a fotoreportáž dokumentující neobvyklý život a tvorbu světoznámého loutkáře, obyvatele Starého města a světa, milovníka dobrého čaje.

Únor - březen 2018

Mount

Jan Sytař

MOUNT

Jan SYTAŘ

Vernisáž a setkání s autorem
proběhne

23/2/2018

19.00 hodin

GALERIE - Klub Art 13
Panská 13
Brno

EXHIBITION

23. 2. - 30. 3. 2018

Výstava je podpořena záštitou promátora města Brna

Obrazy nadaného umělce, schopného obsáhnout širokou škálu tvůrčích a kreativních prostředků, kterému se říká novodobý "Hieronymus Bosch". Malíř Jan Sytař studoval Zlínskou školu umění, dále FaVU VUT, ateliér Malba 2 Martina Mainera, Brno, bakalářské studium, pak AVU, ateliér Grafika 2 Vladimíra Kokolii, Praha, a magisterské studiu dokončil na FaVU VUT, ateliér Malba 2 Martina Mainera, Brno. 2001 - 2002 absolvoval stáž v Ateliéru grafika II u V. Kokolji na AVU v Praze; věnuje se především malbě, některé výstavy spojuje s performancemi; zúčastňuje se symposií (Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950 - 2005, Výtvarné centrum Chagall Ostrava 2005). Jeho tvorba jede na vlně punku, vlně široké, slavné, vycházející z citlivých, něžných citů byvších punkerů. Orientuje se na symboliku a kult kalichům, pohárům a rubínům. *Může být drahé všechno co se třpytí, všechno to jde dohromady, ale kdo ví, kde bude Sytař dál?* Výstavu uvítali především milovníci netradičních umění.

Duben 2018

Když tě „Mlha“ pohltní ve Třináctce.

Miloš Mlha Uhrín

Laco Garaj

Umělecká skupina A6

Host večera...

GARÁŽOVÝ SAMET
(Velve Underground na 13)

13/4/2018

18.00 HODIN

GALERIE - KLUB ART 13
Panská 13 Brno

Když tě „Mlha“ pohltní ve Třináctce.

Miloš Mlha Uhrín

Výstava je podpořena záštitou primátora města Brna,
a probíhá od 13. 4. do 3. 5. 2018

Výstava k nedožitým 56 narozeninám všestranného umělce a pozoruhodného malíře.

Rakvický rodák, malíř **Miloš Miha Uhrín**, zasáhl svým dílem a životem mnohé lidské srdce. Fotografie, grafiky, rozměrná plátna i menší obrázky. A víno. To jsou pojmy, které rakvického malíře charakterizovaly. Mezi osmnácti a dvaceti lety začal fotit. K fotografiím pak domalovával koláže. Tímto způsobem se propracoval až k malování. V letních měsících rád pracoval v útulné lisovně starobylého vinného sklepa. Tvořil akryly, oleje, sítotisky, koláže, kombinované techniky a díky inspiraci z okolí také veltlíny, müllerky anebo vavřince. Tedy hrozny. S jeho tvorbou se mohli lidé setkat jak na skupinových, tak i na mnoha samostatných výstavách. Tvrdil, že malováním se dá užít jen tehdy, když se člověk skutečně snaží. Touha žít se uměním v něm bujela už od mládí. Svá díla vystavoval několikrát v Břeclavi, ale také v Brně, Poděbradech, Mikulově, Ostravě, Kolíně nebo v Praze. Za totalitních časů se pohyboval v undergroundu a přátelil se s mnoha alternativními umělci, hudebníky, kapelami i disidenty. Do konce života navštěvoval jejich koncerty i festivaly. Zemřel v Rakvicích v noci 25. února 2016 v třiapadesáti letech.

Míchačkou i lyžemi

Laco Garaj

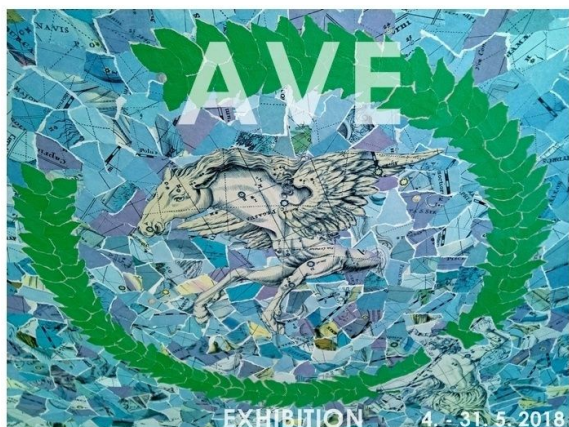

Výstava seznámí s tvorbou nonkonformního umělce, nesoucí charakteristické znaky jeho osobního stylu. Obrazy mají výraznou barevnost a vlastní obrazový řád, v němž živý, někdy až útočný kolorit a bohatství forem nepotlačují výzvu k meditaci a vnitřnímu soustředění. Poukazuje na zajímavé srovnání obou hlavních sfér Garajova výtvarného zájmu – vitráže a malby – i na jejich postupné proměny. Výtvarník, sochař a grafik, původem z Rimavské Soboty na Slovensku, bydlí a tvoří v Klentnici. Dělá sochy, skleněné vitráže, experimentuje i se zednickou míchačkou, kterou dokáže nahradit štětce. Své velké formáty vystavoval například také v brněnské galerii Slévárna Vaňkovka. Rád pracuje se sklem – pod jeho rukama vznikají vitráže a vitrážové sochy (vytvořil například vitráž v lékárně U červeného raka na Masarykově třídě v Brně a vitrážovou lunetu v klubu Divadla Bolka Polívky v Brně, v roce 1998 vytvářel vitráže do filmu Johanka z Arku francouzského režiséra Luca Bessona). Věnuje se také restaurování vitráží. Učí plastiku na gymnáziu s uměleckou profilací v Brně. Garajovy práce cestují i do ciziny (Poznaň, New York, Bonn a další). Důležitý v umělcově tvorbě je i roční pobyt v kazašském Dušambe, kde realizoval velkou prostorovou vitráž „Hory“. Když se po sametové revoluci Garaj vrátil domů, zúčastnil se i společné výstavy věnované umělecké alternativě. „Bylo to velké. Hráli Velvet Underground a přišel i básník Allen Ginsberg. Jeho věci pověsili vedle Karla Gotta, což bylo legrační. Vystavoval i v New Jersey, Bonnu či Poznani.

Květen 2018

AVE EXHIBITION

Jana Ševčík

GALERIE - KLUB ART 13

VÁS ZVE NA ZAHÁJENÍ VÝSTAVY
A MÓDNÍ PŘEHÁDKU

avantgardní výtvarnice
a módní návrhářka

Jana ŠEVČÍK

4/5/2018
19:00 HODIN

GALERIE - KLUB ART 13, PANSKÁ 13 BRNO

VÝSTAVA JE PODPĚŘENA ZÁŠTÍTOU PRIMÁTORA MĚSTA BRNA.

Avantgardní výtvarnice a módní návrhářka, která se zabývá netradiční osobitou módou, asambláží a vytváří objekty složené z nalezených věcí. Výstava přinesla zážitek z neobvyklého umění, autorka představila průřez svojí tvorbou od obrazů, koláží, gobelínů, modelů, loutek a nečekaných instalací. Výstavu podtrhla módní přehlídka v duchu dekadence. Modely,

kteří kreativně převedly osobité modelky, byly součástí výstavy. Jana ševčík je velmi originální a vytváří vlastní značku a ojedinělý styl. Známa je pořádáním vlastních módních přehlídek na nejkrásnějších místech Brna - např. Galerie Bellis, Galerie Lužánky, Nádvoří Domu Pánů z Kunštátu, zahradní terasa domu Lužánky, Kapucínské nádvoří sv. Voršily, vinotéka s Dobrým vínem Ladislava Harašty aj.

Červen – srpen 2018

Art & Craft Mozaika - současná česká mozaika

MgA. Magdalena Kracík Štorkánová Ph.D.

Výstava české současné mozaiky vznikla, aby ukázala krásu, barevnost, světelnost a možnosti mozaiky, významné součásti vizuální kultury a životního prostředí, které obýváme. Umožňuje divákům získat náhled na mozaiku, vyslyšet její řeč, která má mnoho hlasů a může být prezentována a vnímána všemi smysly. Kurátorka výstavy a jedna z umělecké skupiny **Magdalena Kracík Štorkánová** bývá označována za Železnou lady české mozaiky a je zakladatelkou a předsedkyní spolku Art & Craft Mozaika, jejímž hlavním cílem je vytvářet nové mozaiky, dokumentovat a chránit muzijní památky. Paní Magdalena je akademická sochařka, restaurátorka, mozaikářka a navíc ještě organizuje kurzy a workshopy technik tvorby umělecké mozaiky pro veřejnost. Na jednom ze svých kurzů se seznámila s Milanem Jarošem žijícím v Buštěhradu, který díky jejímu kurzu pronikl do tajů tvorby mozaiky a má za sebou již několik prací převážně využitých v interiéru obydlí. Magdaleně se nakonec podařilo shromáždit množství mozaikářů a zorganizovala mimořádný soubor děl čítající až 108 výtvarných prací od více než 30 desítek umělců z období od 80. let 20. století po současnost.

Galerie Třináctka uvítala myšlenku, že mohla tuto vyjimečnou a ojedinělou výstavu také hostit. Díla poskládána z drobných fragmentů do krásných obrazců a instalací. Inspiruje, jak ještě využít nepotřebné střepty, talíře, hrnky, kamínky a rozbité obklady.

Lidé, které jsem potkala

Jana Zechmeisterová

Srdečně Vás zveme na vernisáž
14/09/2018
Celým večerem budou znít
šansony Zlatky Bartoškové
za doprovodu pianisty Jiřího Toufara.
18.00 hodin
Výstava je podpořena záštitou primátora města Brna
a potrvá od 14. 9. - 12. 10. 2018

JANA ZECHMEISTEROVÁ
**LIDÉ,
KTERÉ JSEM POTKALA**
FOTOGRAFIE Z LET 2008 - 2018
GALERIE - KLUB ART 13, PANSKÁ 13 BRNO

EXHIBIT

„Fotografie je můj způsob pohledu na svět. V životě často „pro oči nevidíme“, připadá nám, že se kolem vlastně nic zajímavého neděje. Pohled přes objektiv mi dovoluje vnímat a vidět...každodenní maličkosti, emoce, lásku, radost, smutek, tiché zastavení, prostě obyčejné věci, které jsou v životě nakonec ty nejdůležitější...” Autorka se dlouhodobě pohybuje v mediální sféře, oblasti umění a charity. Pracuje na odboru komunikace Ministerstva obrany. O ženách v uniformě se říká ledacos: cílevědomé, urputné, s potřebou rozhodovat a mít hlavní slovo. Jana Zechmeisterová do této „škatulky“ příliš nezapadá. Ani teď, kdy už je vojákem v záloze, ani před tím, kdy ještě vojenskou uniformu oblékala. Od první chvíle na vás zapůsobí spíš jako typ snílka, idealisty, který chce měnit svět. A když to nejde hned, chvíli počká a zkusí to znova a jinak. Své názory nikomu nevnucuje, prostě dělá, co ji baví. A protože to dělá srdcem a s otevřeným hledím, nakonec ji nelze přehlédnout. Vystudovala teorii a dějiny dramatických umění na filosofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a už více než deset let pracuje na tiskovém oddělení Ministerstva obrany. A stejný motiv ji vede k fotografování jejich mentálně postižených kamarádů z domovů a ústavů sociální péče, se kterými už několik let jezdí na letní rehabilitační tábory. Jejich svět je světem čistých emocí a důležitých malých radostí. A ještě emoce - pro svoji přítelkyni zpěvačku Zlatku Bartoškovou fotografuje její koncerty a koncerty jejích muzikantských kolegů. Hudba je rovněž takový katalyzátor emocí. Fascinuje ji síla prožitku, který je u mnoha muzikantů vepsán ve tváři, sklonu těla, v gestu. Je tam nejen rytmus, ale celý příběh, který v sobě píseň i interpret má. Někdy si říká, jestli přes ty otevřené emoce druhých neučí i sama sebe vyjadřovat ty svoje...Podplukovnice v záloze Jana Zechmeisterová říká, že je především "fotografem okamžiku"...maličkého kousku věčnosti, ve kterém se zastavil čas, pro jeho neopakovatelnost a opravdovost.

Do povědomí se zapsala především významnou putovní výstavou z roku 2016 **TEN DRUHÝ ŽIVOT**, fotografie z působení českých vojáků v zahraničních misích. Jako jedna z pěti autorů fotografií na výstavu poskytla snímky z mise KFOR v Kosovu, kde působila jako tisková mluvčí českého vojenského kontingentu v letech 2009 a 2010. Další výstavy: 2013 V ULICÍCH PAŘÍŽE, Art Space, Praha; 2014 LIDÉ, KTERÉ JSEM POTKALA, hudební kavárna DADAP, Praha; 2014 LIDÉ, KTERÉ JSEM POTKALA, výstavní síň Domu armády Olomouc; 2015 FOTOGRAFIE, výstavní síň Domu armády Olomouc; 2016 POMÁHAME FOTOGRAFIEMI, putovní výstava ze života a aktivit mentálně handicapovaných, tým autorů.

Vernisáž k výstavě byla ve znamení šansonu. Večerem zněly šansony Zlatky Bartoškové za doprovodu pianisty Jiřího Toufara.

"Každá písnička musí mít v sobě kus života."

Zlatka Bartošková je živelná šansoniérka a říká o sobě:

„Motorem mého života je muzika, bez ní by mě bylo jen půl, a vždycky mám znova obrovskou radost, když potkám podobně „trefené“ lidi, kteří milují život a svoji profesi. Je to obrovský dar, když člověk může naplno dělat to, co má rád. A tak jsem se rozhodla s posluchači o tato vzácná setkání podělit,“ říká k nápadu vytvořit večer šansonů s hosty. Zpívá **výhradně vlastní repertoár a píší pro ni současní čeští textaři, básníci a skladatelé**, jako například Pavel Cmíral, Jakub Zahradník, Ondřej Suchý, Jarmila Hannah Čermáková, Petr Ožana, nebo Jiří Toufar. V současnosti se věnuje zejména šansonu a každý měsíc koncertuje v Činoherní kavárně Činoherního klubu Praha, hostuje v Malostranské besedě. Vystupuje s recitálem KUŘÁRNA V BLÁZINCI za doprovodu pianisty Jiřího Tofara, houslistky Zuzany Grosmanové a kytaristy Petra Čermáka, v programu ŽIVOT JE ŠANSON, s podtitulem večer šansonů a povídaní o životě a lásce k profesi, který pravidelně uvádí v Činoherní kavárně v Praze, spojuje šansony s rozhovory s osobnostmi nejrůznějších profesí, kterými například byli fotograf Robert Vano, herec a muzikant Jan Jiráň, herečka Lilian Malkina, jaderná fyzička Dana Drábová, neurochirurg Vladimír Beneš nebo režisérka Olga Sommerová. V Kavárně U Stromečku na pražské Zbraslavi nedávno začala uvádět pravidelné komorní hudební večery, ve kterých představuje nejen svoji tvorbu, ale nabízí zbraslavskému publiku širokou paletu hudebních žánrů a stylů. Hosty v kavárně doposud byli například kytarista a písničkář Jan Matěj Rak, zpěvačka a skladatelka Zuzana Dumková, kytarista Petr Kadlček, nebo klavíristka a skladatelka Hana Robinson.

CD: 2012 Blues poslední naděje; 2013 Živá; 2014 Dáma s cigaretou; 2015 Bílej kavalír; 2017 Kuřárna v blázinci.

Jiří Toufar je známý klavírista, aranžér, skladatel. Narodil se 20.12.1955 v Opavě. Vystudoval MFF UK v Praze, klavír a skladbu na konzervatoři Jaroslava Ježka. Skládá hudbu k divadelním představením - 5 představení pro Divadlo S+H, Biliár pro taneční skupinu UNO, C'est la vie, Pařížanka, Pomalu a jezce raz /Katovice, Varšava/, Intercity/Bielsko Biala/, Frída. Spolupráce s Divadlem na Fidlovačce /muzikál Cabaret - aranžmá/. Mezi další projekty patří např. Sněhurka na trampolíně /režie Jan Smidt/, Tenheten Manhattan /režie Ondřej Havelka/, spolupráce s Ondřejem Havelkou - televizní pořady, hudba k filmu, hudba k pohádkám, spolupráce s Českým saxofonovým kvartetem /aranže/. Kromě **dlouhodobé spolupráce se Zlatkou Bartoškovou** spolupracuje, nebo spolupracoval, s různými dalšími interprety např. se Světlanou Nálepkovou - CD a představení Marlene Dietrich, Láska je fatamorgána, Milovat k smrti, Frída, Láska se vrací, Mantra 9. S Igorem Šebem - koncerty a několik CD /např. Dušan Pálka, Igor Šebo 2008, Vánoční čas, Nuselský most, Tmavomodrá nostalgie, C'est la vie, s Janem Vodňanským, Miroslavem Horníčkem aj.

Říjen 2018

Under 13 sejšn

Vzpomínání na undergroundovou scénu ve fotografiích a videozáznamech. Výstava vzdala hold undergroundu, jako paralelní struktuře, která je v každé společnosti nutná, aby mainstreamu nastavovala zrcadlo. A čím víc je mainstream v háji, tím je v undergroundu útulněji a příjemněji. Vedla návštěvníky výstavy v podstatě „neprobádanými cestami“, které lidi zařazené v konformní šedé zóně dráždí, protože jsou zvyklí uvažovat při zemi, pohodlně, v „názorech“ se řídí frázemi, za něž není nutno ničím ručit. Koncept výstavy ukázal, že **underground není uzavřenou kapitolou.**

Under 13 sejšn
Vzpomínání na starý dobrý „androušek“
ve fotografiích a videozáznamech z koncertů.

12. října od 19.00

PAFOTOgrafie z koncertů 1995 – 2015 / Milan Svatuška
Autorské videozáznamy z koncertů
(Magorovo Vydří, Psí vojáci, Egon Bondy, Plastici...)

Stará garda / Kamil Till
Starý dobrý čas / Miloš Kocman
Hudební povražení Karel Jiroš s prolnutím
blues od Miloše Kocmana.

GALERIE - KLUB ART 13 PANSKÁ 13 BRNO

PAFOTOgrafie z koncertů 1995 – 2015

Milan Svatuška

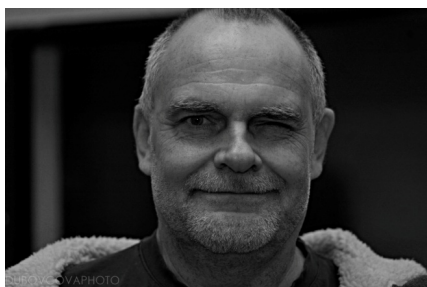

Autorské videozáznamy z koncertů (Magorovo Vydří, Psí vojáci, Egon Bondy, Plastici...)

Svémi fotografiemi a videozáznamy Milan dokumentuje undergroundové aktivity, festivaly i osobnosti. V kině a klubu Mír vystavil fotografie známý koncertní a festivalový fotograf Milan Svatuška alias agentura PAFOTO tuto zkratku vysvětluje termínem „Příležitostná amatérská fotografie“. Zúčastnil se řady skupinových výstav a uspořádal 25 samostatných výstav. Profesí je geolog.

Stará garda

Kamil Till

Kamil je fotografem Moravské galerie v Brně. Volnou tvorbu nemá zaměřenu na určitý žánr, fotografuje vše, co ho zaujme a zapůsobí svou atmosférou, přírodu, zátiší, ale hlavně třeba muzikanty. Doslova zhmotňuje myšlenky na ploše a proces vzniku fotografie vidí jako svou malou soukromou modlitbu. Rád se věnuje výtvarné fotografii a fotografování koncertů a hudebníků, zvláště z oblasti jazzu (Jana Koubková, Jiří Stivín, Monika Načeva, Jiří Kolšovský, Vladimír Mišík a také jména světové jazzové scény Yellow Jackets, Laco Deczi, Dave Holland, John Scofield, John

Patitucci, Bobo Stenson, Rudy Linka ...). Ale také undergroundová scéna (Plastic people, Filip Topol aj.). Jeho fotografie znějí, dokážete se na ně nejen dívat, ale můžete je i „poslouchat“, Kamil je prostě „fotograf hudby.“

Starý dobrý časy

Miloš Kocman

Miloš je především bluesman a brněnská špička ve hře na foukací harmoniky, mimo jiné hrával v kapelách MR.Rain, Stompin´Dog a Rusty Nail. Má za sebou mnoho let působení i v zahraničí a je vyhledávaným hráčem v rockových a bluesových seskupeních jako host na koncertech i ve studiích. Právě z těchto koncertů pocházejí také jeho fotografické záznamy, jejich ukázkou nám představí. Svoje fotografie prolné blues, které pluje jako tichá řeka, která může být místy zběsile divoká. Kytara, zpěv, foukací harmonika a bouchání do staré bedny jako návrat ke kořenům blues a syrovému zvuku chatrče.

Kališ

Karel Jiroš

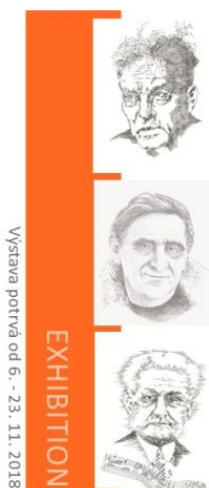

Karel se postaral o hudební povyražení. Hře na kytaru se věnuje od svých šesti let. Vedle hraní skladeb dnes již klasických studuje také kompozici. Klasickou kytaru představuje převážně na vernisážích. Kromě toho také vyučuje hru na kytaru na Základní umělecké škole v Jablonci nad Nisou. Ale dokáže být také pěkně „androušsky“ divoký a nespoutaný.

Listopad 2018

Příběhy

Jiří Nebenführ

Jiří Nebenführ PŘÍBĚHY...

GALERIE - KLUB ART Vás srdečně zve
na zahájení výstavy kreseb
brněnských osobností 20. století.

Host večera

JIŘÍ VONDRÁK

6/11/2018

18:00 HODIN

GALERIE - KLUB ART 13, PÁNSKÁ 13 BRNO

Výstava je podpořena záštitou primátora města Brna.

Výstava portrétů brněnských osobností 20. století. Ve Třináctce ožily příběhy brněnských osobností 20. století prostřednictvím portrétů známého výtvarníka. Všestranný umělec, ilustrátor a grafik, ale také asistent režie, pomocný režisér, herec. Původem Brňák a bývalý herec Moravského divadla našel prostor mezi velkou scénou Moravského divadla a dvěma malými studiovými scénami, a založil v Olomouci Divadlo Za Hradbami. Vrátil se do Brna a vede kulturní klub Paradox, kde i hraje.

Vernisáž k výstavě hudebně podtrhlo vystoupení vzácného hosta.

Jiří Vondrák

Významná postava brněnské kultury – písničkář, dokumentarista, režisér, autor divadelních her i prózy, někdejší vydavatel a principál Divadla šansonu. Do oblasti umění vstupuje již na přelomu 60. a 70. let pod vlivem písničkářů (Bob Dylan, Donovan, Bulat Okudžava a Vladimír Vysocký). Veřejně vystupuje již od konce roku 1969 a to v duu Bodlák – Vondrák. Profesionálním hudebníkem – písničkářem je od roku 1979, nejprve jako člen autorského a muzikantského týmu Froso Tarasidu. Jeho písně vycházejí na nemnohých gramofonových deskách a jen občas, zejména pro jeho protisocialistické zaměření. Od roku 1980 do září 1982 pak ve folkové formaci Bodlák – Vondrák – Polák plní sály téměř v celé republice. Od roku 1998 se věnuje také televizní tvorbě a dokumentárním filmům.

Za dobu své umělecké činnosti vytvořil:

– cca 130 dokumentárních filmů

(50 – 60 dílů různých hudebních magazínů)

- 11 knih (+ spolupráce na dalších cca deseti jiných)
- 5 AUTORSKÝCH CD
- 4 divadelní hry

Prosinec 2018

KRAJINOU (MÉ) DUŠE

Kateřina Dubovcová

Kateřina DUBOVCOVÁ
Krajinou (mé) duše...

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA ZAHAJOVACÍ VERNISÁŽ
GRAFICKÝCH ILUSTRACÍ

25/11/2018
14.00 hodin

GALERIE - KLUB ART 13
Panská 13
BRNO

Výstava je podpořena záštitou primátora města Brna,
a potrvá od 25. 11. - 31. 12. 2018

Výstava ilustrací z knihy "Marie" od grafičky a umělecké fotografky **Kateřiny Dubovcové** v nadživotní velikosti. ulturní manažerka KlubArt Třináctky od roku 2013. Kreativní umělkyně se zaměřením na dokumentární a uměleckou fotografii, grafiku a design. V posledním období se věnuje také malbě obrazů. Jejím krédem je: **"umělecká fotografie bez myšlenky a**

emocí může být jen stěží opravdovou fotografií". V roce **2009, 2010, 2011** vítězství v projektu „**EMOCE**“ v kategorii fotografie, a s tím spojená výstava v Jindřišské věži a Galerii Azeret v Praze, následně v Galerii Třináctka v Brně. Samostatné výstavy na vybraných místech ČR (**21 GRAMŮ DUŠE, TICHŮ VE SVĚTLE, HOLANDSKÉ KOUZLO, V KŘIVKÁCH SRDCE, NÁVRATY, POCTA STRÁŽNÝM ANDĚLŮM, DON QUIJOTE DE LA MANCHA, Volné variace - SALVADOR DALI**).

Kurátorem výstavy je **František Borovec**. Grafický designér (vytvořil přes 400 firemních a produktových značek; USA, Rakousko, Itálie, Německo, Rusko, Slovensko, Anglie, ČR); grafik a scénograf ve filmových a televizních studiích; příležitostně pedagogické působení na středních i vysokých školách. Ve volné tvorbě preferuje kresbu – portréty a ilustrace.

Součástí výstavy byl křest knihy „MARIE“, kterou napsala Hana Malinová.

Knihy s velkou ambicí a silným příběhem, protkaná krásnými grafickými ilustracemi od Kateřiny Dubovcové. K napsání knihy byla autorka inspirována osudem své matky a příběhy, které vyslechla jako zakladatelka organizace ROZKOŠ bez RIZIKA.

Autorka knihy je ředitelkou „Rozkoše bez rizika“ a matka všech holek, záchránkyně padlých dívek apod. Tak je nazývána paní Hana Malinová a tak je známá pro většinu lidí, kteří se s ní setkali nebo ji zahlédli v televizi, přečetli si její článek v novinách, na blogu, či vyposlechli reportáž v rádiu. Už před 26 lety založila organizaci ROZKOŠ bez RIZIKA, která se stará o ženy poskytující placené sexuální služby. Ženy se zde mohou nechat vyšetřit na pohlavní choroby a nemusejí složitě vysvětlovat, proč takové vyšetření potřebují, pomáháme jim řešit dluhové pasti, rodinné a partnerské problémy, hodně se věnujeme problematice násilí, a to jak ze strany partnera, tak i zákazníků. Za tu dobu, co organizace existuje, vyslechla Hana mnoho příběhů, které ji inspirovaly k napsání řady divadelních her. Kdo se zajímá o ochotnické divadlo ví, že Hana je principálkou divadelního souboru Rozkoš, kde hrají ženy a dívky, které se ocitly v sexbyznysu a teď velmi přesvědčivě a se zaujetím vystupují v divadelních hrách, které pro ně Hana napsala. Mohou v nich uplatnit všechno, čím je příroda obdařila, i co se samy musely naučit. Nyní přichází s něčím jiným, a to s knihou. K jejímu napsání autorka postupně dozrála a vydání této knihy by si ráda věnovala ke svému životnímu jubileu. První řádky napsala Hana poté, co se konečně odhodlala navštívit koncentrační tábor Ravensbrück. Tam za více než třímetrovou zdí si Hana uvědomila, jak silná musela být její matka, aby zde přežila celých pět let. Při putování do koncentračního tábora měla Hana v jednom místě velmi konkrétní vizi – jak všude hoří, lidé prchají všemi směry a vidí obrysy tanků. Došlo jí, že by o tom měla napsat, skloubit to, co si pamatovala z dětství (ze sporadických informací od rodičů a z vyprávění bývalých spoluvězňů), jak s tím, co viděla v Ravensbrücku (měla tam možnost se setkat s posledními žijícími vězeňkyněmi), tak i s příběhy o prožitém utrpení velké části žen působících v sexbyznys. Takže teď máme možnost poznat Hanu jako autorku knihy, kde v příběhu dívky Marie kondenzuje zkušenosti ze své práce spolu se střípky toho, co jako potomek rodičů, kteří oba prošli koncentračními tábory, stačila coby jejich dítě posbírat.

Knihy má za hlavní cíl umožnit čtenářům a čtenářkám poznat, jak se žilo (a stále žije) těm, které to to neměly v životě snadné, a varovat před tím, čeho je člověk schopen, pokud ztratí nebo na chvíli zapomene na svůj duchovní rozměr. Hana Malinová, jak ji neznáme.

„MARIE“
SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA KŘEŠT KNIHY „MARIE“
AUTORKY HANY MALINOVÉ.
25/11/2018

ČASOVÝ HARMONOGRAM DNE:
14.00 - ZAHAJOVACÍ VERNISÁŽ GRAFICKÝCH ILUSTRACÍ
KATEŘINY DUBOVCOVÉ
19.00 - DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ SOUBORU
Rozkoš při ROZKOŠI bez RIZIKA, z. s.
„KRÁSKA A BOJOVNÍK“
17.00 - KŘEŠT KNIHY
AUTORSKÉ ČTENÍ
HUDEBNÍ PRODUKCE

GALERIE - KLUB ART 13
PÁNSKÁ 13
BRNO

ARCE JE PODPĚŘENA ZÁŠTÍTOU PRIMÁTORA MĚSTA BRNA
DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ PODPĚŘENO

Kniha má za hlavní cíl umožnit čtenářům a čtenářkám poznat, jak se žilo (a stále žije) těm, které to to neměly v životě snadné, a varovat před tím, čeho je člověk schopen, pokud ztratí nebo na chvíli zapomene na svůj duchovní rozměr.

A kulturní zážitek byl završen divadelním představením ochotnického divadelního souboru Rozkoš s názvem **KRÁSKA A BOJOVNÍK**.

Hra se odehrává v současnosti a zobrazuje život v oblasti, ze které jde strach. Příběh bojovníka Petra, který se rozhodne věnovat svůj život Alláhovi, zobrazuje jeho v celku nudný život s partou jeho kumpánů a postupný přechod na novou víru. Paralelně s ním uvidíte příběh striptérky a tanečnice Emanuely, která se ocitá v rukou místy až namyšleného, bohatého Araba. Humorný a přesto aktuální a vážný děj doplní písně, zpěv, tanec a poprvé i vizuální efekty v podání divadelního souboru ROZKOŠ. Sama Hanka Malinová dodává: **„Úplně nová a navýsost aktuální divadelní hra zobrazující důsledky úplně jiné migrace než té, které se xenofobně děsíme“**.

Ochotnický divadelní soubor Rozkoš funguje v rámci ROZKOŠE bez RIZIKA jako součást terapie pro klientky sdružení. *„Cílem divadelních aktivit ROZKOŠE bez RIZIKA je dostat nahoru – na pódium – ty, co se cítí být dole, na dně nebo skoro na dně,“* říká **Hana Malinová**, principálka souboru.

motto:

„Kdo nedělá nic pro druhé, nedělá nic pro sebe.“ Johann Wolfgang Goethe

Výstavní plán 2019 – 2020

Leden 2019

Kreativní výstava klauzur studentů SŠUM v Brně

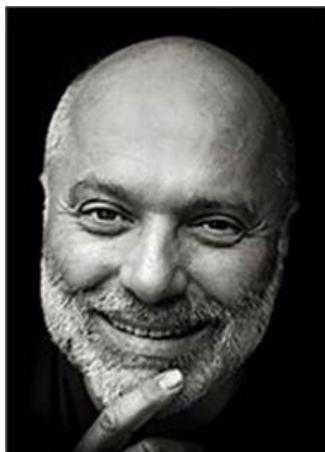
Střední škola uměleckomanažerská je umělecká škola v Brně s tradicí delší než 25 let. Vychovává novou generaci kreativních lidí a bere to vážně. Čeká Vás přehlídka klauzurních prací studentů, která Vám přinese to nejlepší z klauzur 2018. Čeká Vás bohatý program, ve kterém se Vám představí to nejčerstvější z mladé umělecké tvorby nadaných studentů školy, Celou výstavou Vás bude provázet a komentovat ji kurátor a umělec Mgr. Libor Sigmund (vedle výuky výtvarné a multimediální tvorby na SŠUM v Brně se věnuje volné malbě, grafice, keramice a řezbářství, v neposlední řadě též činnosti ilustrační a animační), který bude odborně interpretovat nejzajímavější vystavená díla.

Únor 2019

Obrazy – kresby - architektura

Radko Květ

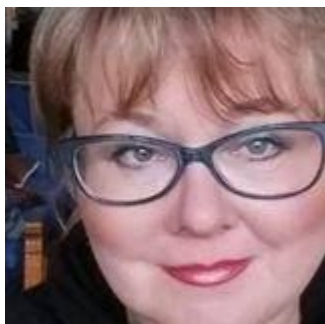

Výstava, kde se představí Radko Květ, významný brněnský architekt, svými počítačovými kreacemi - něco mezi architekturou a výtvarnem. Radko Květ předvádí architektonické prezentace jako výtvarný záměr, mnohdy s unikátními technologickými postupy, např. počítačové tisky a fotografie na plátně. Závěr malé, ale jistě inspirativní výstavy pak tvoří skutečně volná tvorba "nedělního" malíře a výtvarníka, hledače, provokatéra, osobitého vášnivého člověka, který nezapře živočišný zájem o krásu ženského těla, ale i krásu architektury a krajiny. Radko Květ se narodil v Třebíči a po absolvování gymnázia na Slovanském náměstí nastoupil na Fakultu architektury VUT, kde v roce 1980 absolvoval. Poté působil v Brnoprojektu (1981-88). Od roku 1991 vede svou vlastní architektonickou kancelář. V letech 2000-09 externě spolupracoval s FA VUT.

Březen 2019

V kůži a pod kůží

Alena Kojdlová

GALERIE
Koala

Aleny Kojdlové

Výstava zahrnující současnou tvorbu vyhledávané umělkyně, kde součástí bude přehlídka nové tvorby kožených módních doplňků. Brněnská výtvarnice Alena Kojdlová se narodila v Praze. Od malička se zabývala kresbou a malbou. Absolvovala Střední uměleckoprůmyslovou školu v Brně. Ve své profesionální výtvarné činnosti se věnuje malbě a tvorbě objektů z kůže. Její práce jsou ve sbírkách Moravské galerie. Má za sebou více než 40 samostatných výstav, nejen v České republice, ale i v zahraničí. Více zde: <http://galeriekoala.webnode.cz/>

Výstavu doprovodí módní přehlídka **Alice Laškové**, kostýmní výtvarnice a návrhářky.

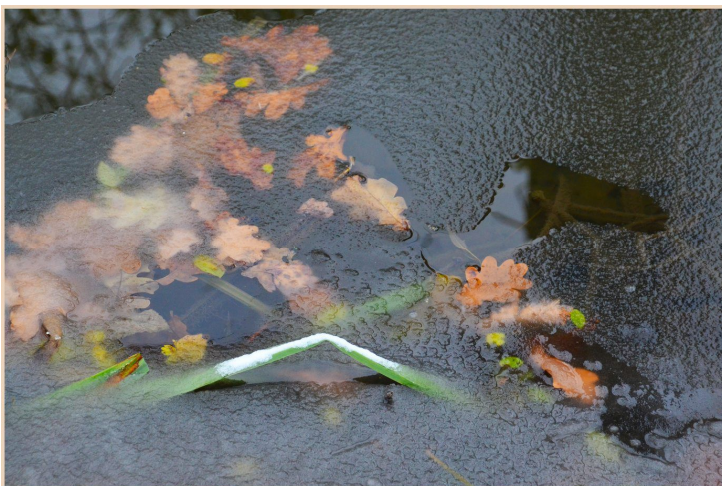

Spolupracuje s divadly především menších forem avantgardního charakteru, pořádá výstavy a přednáší na AMU na katedře scénografie. Současné trendy ji příliš nezajímají a pro modely, které vytváří, je typické, že nestárnou. Při spolupráci s Divadlem Husa na provázku se například podílela na všech představeních, která vycházela z díla Bohumila Hrabala. Součástí přehlídky budou kožené šperky, kabelky, tašky a módní doplňky autorky výstavy Aleny Kojdlové.

Duben 2019

Krátký okamžik, než slunce zapadlo

Jitka Havlová

Jitka HAVLOVÁ

SRDEČNĚ VÁS ZVEME

Výstava obrazů, fotografií, možná i šperků poetické brněnské malířky a fotografky, která vytváří i nádherné šperky. V Brně žije a tvoří svá umělecká díla malířka a fotografka Jitka Havlová. Veškerá její tvorba vychází z přírody. Detail z přírody je u ní častým námětem i pro mnoho fotografických obrazů. Kromě fotografií maluje tato umělkyně také nádherné obrazy a vytváří šperky ze stříbra a přírodního materiálu – rohoviny. Jitka Havlová vystudovala grafiku na SUPŠ Brno. Zúčastnila se řady skupinových výstav a uspořádala přes dvacet samostatných výstav. Její dílo je zastoupeno ve sbírkách MG v Brně (fotografie, šperky) a uměleckoprůmyslového muzea v Praze (šperky). Na svých fotografiích nádherně zachycuje pomíjivost okamžiku. Fotoaparát nosí stále u sebe, protože má neustálé nutkání zachytit nejen pohled, ale i atmosféru. Když fotoaparát nemá, vždy lituje. Jednou třeba oranžová těžká deka z mraků ležela nízko nad Brnem a dotýkala se věží chrámu. Ten krátký okamžik, než slunce zapadlo, byl fantastický. Už se to nikdy neopakovalo. Výtvarné činnosti se věnuje celý život. Od dětství kreslí a maluje, v posledních letech na hedvábí, většinou však obrazy. Šperky tvoří už 30 let. Ze začátku to byly šperky z tvrdé podrážkové kůže, později z rohoviny a kovů, často doplňované drahými kameny, spony, náhrdelníky, závěsy, náramky, knoflíky... Rohovina se dnes vyhazuje, nikdo ji nepotřebuje a šperky z ní jsou to jediné, co z kraviček zůstává. Materiál je to pro ni tedy problematický, ve smyslu úcty k těm, kterým patřila a kdyby mohla, dala by ty své šperky ráda za jejich život. Měla období, zejména po návštěvě jatek a také nabytí internetu, že se už toho materiálu nedotkne. Bere tyto své šperky jako pomníček těch kraviček, tady na zemi. Vzpomínka, že tu kdysi byly... Tak jako po lidech něco zůstává... V průběhu let doplňovala svými šperky oděvy na módních přehlídkách a spolupracovala s módními návrháři, avšak více jí vyhovuje svět ticha jejího ateliéru.

Vítrholc

Vítrholc je radikální brněnské undergroundové sdružení básníků, literátů, výtvarníků a hudebníků. Vítrholc (vznikl v roce 1994, kdy vyšel jeho první *Almanach Vítrholc* - od té doby členové a přátelé tohoto sdružení napsali už devět čísel. "Kdyby si oficiální literatura počínala jinak a nekodifikovala umění na nízké a vysoké, asi bychom se na to vysrali," říká jeden z jeho zakládajících členů. Sdružení Vítrholc od začátku existence klade důraz na živou prezentaci poezie. Recitování nebylo v první polovině devadesátých let v klubech příliš rozšířené, spíše zde tehdy techno nahrazovalo heavy metal. Vystoupení a performance Vítrholce se proto odehrávala především v hospodách a na večírcích známých, případně na vernisážích spřízněných výtvarných umělců (**Kowolovski, Dostálková, Možný, Krajíček, Šipoš, 40A** a další). Předčítání veršů podmalovávalo takřka cokoli - kazeťák, zefektovaná kytara, sampler, ale i improvizace více hudebních nástrojů. Netradiční spojení hudby, mluveného slova a výtvarného projevu, tedy melodrama, vedlo aktivní členy k prolínání se všemi novými hudebními směry. Vítrholc na svém večírku přivedli jako první v této zemi dýdžeje (Dj Sandoz) na hrad - jednalo se o Hukvaldy. Později se vrhli do projektu *CubeBase*, kdy hráli a recitovali a promítali ve čtyřmetrové multimediální krychli.

Vítrholc v současnosti vystupuje jako elektronický recitační kruh.

Vítrholc v elektroindustriálním "obalu" prezentuje hlavně texty Karla Škrabala a Dalibora Maňase, ale i některých spřízněných či oblíbených autorů. Spolu s nimi jsou na pódiu výtvarník a performer František Kowolovski, hudebníci Petr Sasín, Pavel Pohořelský, Jaroslav Škvarna a poslední rok i Mirka Ábelová. Vítrholc má přes 20 let. K jeho identitě patří jasné a silné

brněnské kořeny, i když v tuto chvíli jeho členové žijí od Prahy přes severní Moravu po Bratislavu.

Červen 2019

Intuice v obrazotvornosti

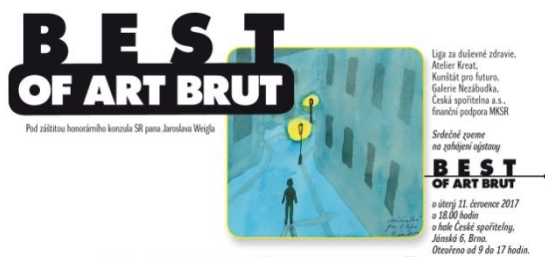
Kateřina Skácelová

Nadějná malířka (*1988) s niterným emočním nábojem a smyslem pro symbolismus. Má talent a cit pro arteterapeutickou tvorbu a léčebnou sílu obrazotvornosti. Nechme umělkyni promluvit o sobě: „Malování se mi v sedmnácti letech stalo nepostradatelným introspektivním a terapeutickým prostředkem, který rozvíjím čistě intuitivně bez odborného vedení. Obrazy povětšinou vznikají bez přímého zasahování rozumu a samotný proces tvorby je tak dobrodružstvím. Nedávám obrazům násilně názvy, pokud si o ně samy neřeknou a nepřijdou přirozeně, vzniká tak větší prostor aby obraz mluvil sám za sebe a ke každému pozorovateli individuálně. Začínala jsem olejomalbou na větších formátech, kde byla barva dominantní aspekt obrazu, doprovázená povětšinou abstraktními formami s reálnými prvky. Nyní se zabývám především drobnějším akvarelem jehož ústředním tématem je žena. Vystudovala jsem management v kultuře – snad abych si udržela nějaký kontakt s uměním.“

Červenec – srpen 2019

KREAT - Best of Art Brut

Autoři nejsou profesionální psychickými problémy, nebo duševní stigmatizuje lidi, kteří trpí mentálním onemocněním, bez toho, abychom si uvědomili, jaký mají bohatý vnitřní život a kolik jiných talentů a kreativity se v nich skrývá. Cílem výstavy je veřejná prezentace děl, které vznikly v rámci arteterapeutického atelieru KREAT. Autoři podávají upřímnou, autentickou výpověď o sobě a svém vlastním světě. Tato výpověď není deformována žádnými profesionálními kritérii, vychází z vlastních pohnutek a touhy vyjádřit se.

Výstava výtvarníků s handicapem zastoupených ateliérem KREAT. Art brut je výtvarný projev, který je úzce spjat s osudem svých tvůrců. výtvarníci, jsou to lidé s poruchou. Společnost často

Kromě prezentace výtvarných děl budou v rámci obou výstav probíhat různé doprovodné aktivity, jež by měly přispět k lepší informovanosti a odbourávání předsudků o lidech s duševním onemocněním.

Září 2019

Ohlasy od „Špruše“

Libor Sigmund

Průřez tvorbou Libora Sigmunda, výtvarníka a uměleckého šéfa profesionálního Divadla Špruše. Žije a pracuje v Brně. Vedle výuky výtvarné tvorby na SŠUM v Brně se věnuje volné malbě, grafice, keramice a řezbářství, v neposlední řadě též činnosti ilustrační a animační. Vystudoval SUPŠ Brno 1971-1975, UJEP Brno 1975-1980. Kreslenému humoru se věnuje od dob středoškolských studií. Uplatňoval ho zvláště v rámci propagace své amatérské a později též profesionální divadelní činnosti (Malé divadélko, divadlo Špruše). V žánru výtvarného humoru se věnuje zvláště vytváření několika stálých tematických cyklů (Ohlasy písní lidových, Ohlasy děl mistrovských, Z dětství slavných). Při tvorbě cartoons využívá všech tradičních kresebných, grafických a malířských technik, jakož i počítačových úprav a programů.

Říjen 2019

Od mořské dívky k lesním kresbám

David Cajthaml

David Cajthaml (1959) je malíř, scénograf, grafik, hudebník (punková kapela Energie G) a spisovatel. O sobě říká: "Pokud se dívám na svůj stín, vidím sám sebe jako člověka. Jedna polovina duše patří sebevrahovi, druhá tvořivci. Obě řešení jsou možná, ale člověk nesmí být v ničem dokonalý; být dokonalý sebevrah vylučuje přežití a v tvorbě má větší hodnotu chyba než dokonalost. Cit mi určuje nic neudělat dokonale, a tak nechat všemu možnost vlastního konce. Odskočil jsem si v životě vyzkoušet poučku sex, drogy a rokenrol, jejichž pachutí mi vsákla do jazyka, a tím i do mých vyjádření, tedy myšlenek, které se tvoří na mlhou zahaleném jazyku." V knize Mořská dívka se proplétají absurdní a snivá slovní spojení s expresivními kresbami, celek je jasný.

Renesanční osobností par excellence. Vystudoval architekturu a scénografii u věhlasného profesora Josefa Svobody na VŠUP v Praze, ale jeho aktivity prakticky neznají hranic. Je malířem, grafikem, spisovatelem, básníkem, výtvarným deníkářem a v neposlední řadě svébytným muzikantem. Jeho duše není ukotvena konkrétní dobou, byť je známo, že se narodil roku 1959 a proplouval různými životními peripetemi, které ústí v jeho bilanční výstavě s názvem Dým v místnosti zahaluje nahé tóny, která měla vernisáž 3. dubna v letohrádku Hvězda. Mezi jeho zásadní díla patří zejména výtvarná kniha Mořská dívka či bibliofilie Lesní kresby. Od vážnohudebních a punkových vzorů se na hudebním poli v současné době povznesl do astrální energie. Pokusme se tedy proniknout do jeho mysli. Jeho názor na stav současné společnosti: *Člověk vždycky hodnotí věci tím, že současný stav*

srovnává se stavem minulým nebo se stavem souseda. Což je dost ošemetné. Každý jsme jiný a i prsty na ruce máme každý jiný. O minulosti toho moc nevíme. Něco je zachované v dopisech předků, něco zachovala literatura. Ukazuje se, že existují nějaké základní touhy – láska, umění, sex, majetek, vyvražďování, obviňování, stavy jako radost a zoufalství. Lidé vlastně neustále volí mezi sebevraždou a tvořením. Doufám, že v současné společnosti se lidé chovají tak, že si do budoucna zachovají možnost volby. Co se děje v současné společnosti se projeví až v budoucnosti. Uvidíme, ucítíme to. K přežití lidstva prohlásil jeden vzdělaný psychiatr toto: „Nemám nejmenší obavy o přežití lidstva, jelikož děti většinou přežijí to, jak se k nim podivně chovají a jak je ‚vychovávají‘ jejich vlastní rodiče. Děti jsou jistě slabé a zranitelné a přesto přežívají. Proč by neměla přežít společnost plná dospělých jedinců...“ Je to k pláči, ale asi má pravdu. Ke konci světa: když držíš za ruku umírajícího, uvědomíš si, že svět je vlastně jen ten okamžik, který zrovna žiješ, vteřina dotyku. Nějaký konec je ti jedno. Hudba DekadentFabrik je na tomhle založená, na prožití okamžiku. Podle mého pětadesátiletého psychiatra, který zažil náš koncert v La Fabrice, bychom měli hrát hlavně narkomanům, aby si uvědomili, že se dá zažít zážitek z drogy i bez drogy. Ten psychiatr je zakladatel české psychofarmakologie, takže se mu dá věřit.

Je zastoupen ve sbírkách Národní galerie v Praze, v Památníku národního písemnictví, ve sbírkách Uměleckoprůmyslového muzea v Praze, ve sbírce Brunel University, Londýn a v mnoha soukromých sbírkách doma i v zahraničí. Od roku 1985 pravidelně vystavuje.

Kurátorem výstavy je **Milan Sedláček**, bezpochyby velmi zásadní postava kulturní scény.

Herec, úspěšný divadelní šéf, úředník – a také uznávaný diplomat. Na první pohled vypadá jako společenský a usměvavý muž. Šála, krátké vousy a ledabylé husté kadeře působí dojmem bonvivána. Manažer a herec HaDivadla, člen legendárního Ochotnického kroužku, později ředitel Centra experimentálního divadla v Brně, který po revoluci vstoupil do služeb diplomacie demokratického státu. Bývalý šéf Českých center ve Vídni a v Moskvě, ambasador v Kazachstánu a Kyrgyzstánu, velvyslanec v Thajsku, vrchní ředitel ministerstva zahraničí, Především však kreativní osobnost a šířitel kulturní vzdělanosti. V současnosti vystupuje ve vzpomínkovém pořadu HaDivadla pod taktovkou Břetislava Rychlíka - **Bylo nás pět a půl**

aneb Podivuhodný Josef Kovalčuk (důstojná připomínka osobnosti, která ovlivnila české divadlo).

Listopad 2019

Ucítím šílené pnutí. A fotím

Jindřich Štreit

Průřezová výstava nejslavnějšího českého fotografa. Více než šest set domácích a zahraničních výstavních aktivit a zastoupení v mezinárodních sbírkách (Victoria and Albert Museum, Londýn, Bibliothèque nationale, Paříž, International Center of Photography, New York, The National Gallery of Art, Chicago ad.) svědčí o mimořádné kvalitě a obecné srozumitelnosti Štreitova díla. Štreit dokumentuje stále stejná témata – každodenní lidské rituály a události měnící anonymní lidské životy. Svatby, pohřby, zabijačky zrovna tak jako volby, schůze, brigády se v jeho podání stávají víc než jen prostým záběrem. Štreit přináší důvěrný, a přitom zřejmý a snadno čitelný obraz lidského života, ať už byl pořízený v bývalých Sudetech či Bretani, Japonsku nebo na Sibiři.

Po sametové revoluci vytváří větší koncepční celky (Ženská věznice, Břevnovský klášter, Cesta ke svobodě) a své projekty začíná realizovat i v zahraničí. Fotografuje ve Francii, Anglii, Rakousku, Německu, Japonsku, Maďarsku, Rusku, kde rovněž vystavuje a přednáší. Od poloviny 90. let se znovu vrací k pedagogické činnosti a vyučuje na pražské FAMU a na Institutu tvůrčí fotografie v Opavě.

Kromě své pedagogické a fotografické činnosti se věnuje veřejně prospěšné práci. Od roku 1974 vedl galerii v Sovinci, kde připravil desítky výstav předních umělců, z nichž mnozí měli zákaz veřejně vystavovat, od roku 1997 připravuje program Galerie V kapli v Bruntále. Od roku 1981 úzce spolupracuje s progresivními umělci v Praze, Brně, Bratislavě a v dalších kulturních centrech v České republice a v zahraničí. Od roku 1972 se koncepčně věnoval fotografování vesnického života. Soustředil se na portrét a na romskou tematiku. V roce 1982 se zúčastnil jako jediný fotograf nepovolené výstavy neoficiálních výtvarných umělců v Praze, kde jeho fotografie vzbudily pozornost StB. Byl vzat do vyšetřovací vazby a posléze odsouzen k trestu odnětí svobody v délce deseti měsíců s podmíněným odkladem na dva roky. Důvodem stanovení trestu podle dvou paragrafů trestního zákona (hanobení republiky a jejího představitele) byla interpretace vystavených i nikdy nezveřejněných fotografií (po úřední prohlídce celého archívu fotografa). Součástí trestu bylo zabavení části negativů a pozitivů a fotoaparátu (coby nástroje trestných skutků). Měl zakázáno pokračovat ve své trestné činnosti fotografování a byl sledován. Po propuštění z vězení nesměl učit. Ještě intenzivněji se věnoval kulturní činnosti a fotografování.

Po listopadu 1989 se jeho situace změnila. Od roku 1991 pracuje na dokumentárních projektech ve Francii, Anglii, Rakousku, Německu, Japonsku, Maďarsku, na ruské Sibiři, v

Ingušsku, ale také v České republice (Ženská věznice, Břevnovský klášter, Lidé olomouckého okresu, Mikulovsko, Cesta ke svobodě). Na ITF FPF SU umělecky vedl několik studentských fotografických projektů (Lidé Hlučínska devadesátých let 20. století, Náš svět, Zlín a jeho lidé, v současnosti Opava na prahu nového tisíciletí). Měl stovky autorských výstav, vydal přes dvacet knih dokumentárních fotografií, jeho díla jsou ve sbírkách předních světových i českých muzeí i ve stálé expozici Národní galerie v Praze.

Je členem Akademického sděnatu FPF SU v Opavě, komise Interního grantového systému SU v Opavě. Vědecké rady Univerzity Palackého a Pedagogické fakulty UP v Olomouci, rady Moravské galerie v Brně, rady České televize Ostrava, Sdružení Q Brno, Spolku olomouckých výtvarníků, Pražského domu fotografie, Umělecké besedy v Praze. Získal řadu významných cen za fotografie i knihy (např. několik ocenění v soutěži fotografických publikací časopisu FotografieMagazín). 28. října 2006 mu prezident republiky Václav Klaus udělil na Pražském hradě medaili Za zásluhy.

Prosinec 2019

Mandaly

Blanka Banašiková

Třináctku oživí mandaly. Představíme tuto neobvyklou formu umění Blanky Banašikové z Břeclavi, která se této formě arteterapie věnuje již více než 6 let. Právě tvorba mandal, jako forma autoterapie ji natolik uchvátila, že se mandaly staly její duchovní cestou mezi nebem a zemí. Tvrdí, že cítí jejich silnou ochranu před zlem a uklidňují její duši. Blanka Banašiková pracuje na ZŠ v Charvatské Nové Vsi jako vychovatelka a asistentka pedagoga. Zde vede výtvarný kroužek, kde s dětmi tvoří právě mandaly, díky nimž se dostala i do celostátní soutěže Mandala dětem. Mandala je jakýsi magický kruh, symbol jednoty a rovnováhy vyskytující se ve všech kulturách a náboženstvích. Dnes je především prostředkem k relaxaci a sebepoznání. Mandalu si může vytvořit každý, kdo cítí její sílu, kdo z ní cítí možnost poznat sebe sama a kdo z ní bude čerpat uklidnění. Blanka pro tvorbu mandal nejčastěji pracuje s kombinovanou technikou, používá krepový papír, barevné tuše, akvarelové pastelky a konečné dílo dotvořuje vysypáním třpytek. Práce na jednom obraze trvá zhruba dva měsíce. „V kuse na tom mohu dělat jen dvě hodiny, pak si musím dát pauzu,“ tvrdí výtvarnice. Tvorba mandal ji umožnila zúčastnit se i několika kolektivních, ale i samostatných výstav. Při tvorbě potřebuje klid, jasnou mysl a hudbu. Zálíbení našla například v písních Leonarda Cohena či The Doors. I vy můžete načerpat energii a dozvědět se něco víc o tomto umění! Samostatné výstavy - Brno Zemská knihovna a 2 výstavy pod záštitou Centrum Mandala, v Praze ve výtvarném ateliéru Kreslení a malování, v Břeclavi Lichněstějnský dům, společné - Ovčárna, galerie Efram Mikulov, Galerie 99 ak. malíře Antonína Vojtka atd.

Leden 2020

Krajina nových opakování

Lenka Tichá

Výstava tvorby nadané umělkyně v oboru

klasická grafika, malba a počítačová grafika. Výtvarnice Lenka Tichá zvolna směřuje k jádru. Jádro pravdy i prosby. A to je vážná práce. Tak troch titěrná, poctivá a

přitom prostá jak verše Lenčina milovaného Jana Skácela. Zaujata strukturou, jakožto básní vystváří L. Tichá v poslední době náročně koncipované a kombinované techniky pracovně pojmenované "STAVY ŽENY". Nic si během tohoto poznání neusnadňuje, spíše naopak. Vznosné linky JABLKO (POZNÁNÍ) – CIBULE (CESTA) – HLAVA (VZPOMÍNKY) – ČLOVĚK (ŽENA) se nejednou vprostřed složitosti rodinného i zaměstnaneckého života drží téměř z posledních sil. Zuby nehty. Hluchý Bedřich Smetana také kousal do klavíru, aby cítil rezonance jednotlivých tónů... Lenka Tichá žije v mysteriózní "Krajině nových opakování" jiného povýtce brněnského básníka: Ivana Blatného. Je si dobře vědoma, že obě ústřední témata umění jsou jednou provždy daná – láska a smrt. Ale vyslovit je znovu, nově je zopakovat, považuje L.T. za svůj neokázalý tvůrčí úkol (a úděl). Nutno dodat, že se u této autorky, vnitřně velice křehké, dá s přesvědčením hovořit o usebraném, dokonale promyšleném, dostředivém uměleckém vývoji započatém již na Škole uměleckých řemesel Brno ve třídě prof. Jiřího Šindlera a prof. Dalibora Chatrného. Jedno zde navazuje na druhé, něco se rodí s představou dalšího. Dohromady Ariadnina nitka k nepřetržení, k neodmotání... Často si grafička, kreslířka a malířka Lenka Tichá, zanícená čtenářka a obdivovatelka próz spisovatelky Věry Linhartové, znovu a znovu pracně skládá cestu po větvích. Kde najde jistotu, že ona cesta není spíš labyrintem? Lenka Tichá dává do své tvůrčí práce všechno. Potřebuje ji jako potřebujeme kýchnout, stejně naléhavě. Riskuje. Její z hloubky tištěné a vyvěrající děje, nikoli obrazy jdou až na doraz. Inspirována kupříkladu dnes všudypřítomným tétováním, tou stavbou z čar na plátně kůže, mistrně pracuje s jejím detailem. Avšak i této těžce nabyté cennosti se vzápětí vzdává ve prospěch celistvosti sdělení. Takové jsme, takoví jsme, taková jsem já...

Únor 2020

Hledání múzy v lidech a jejich životě

Bc. Marie Čmelíková

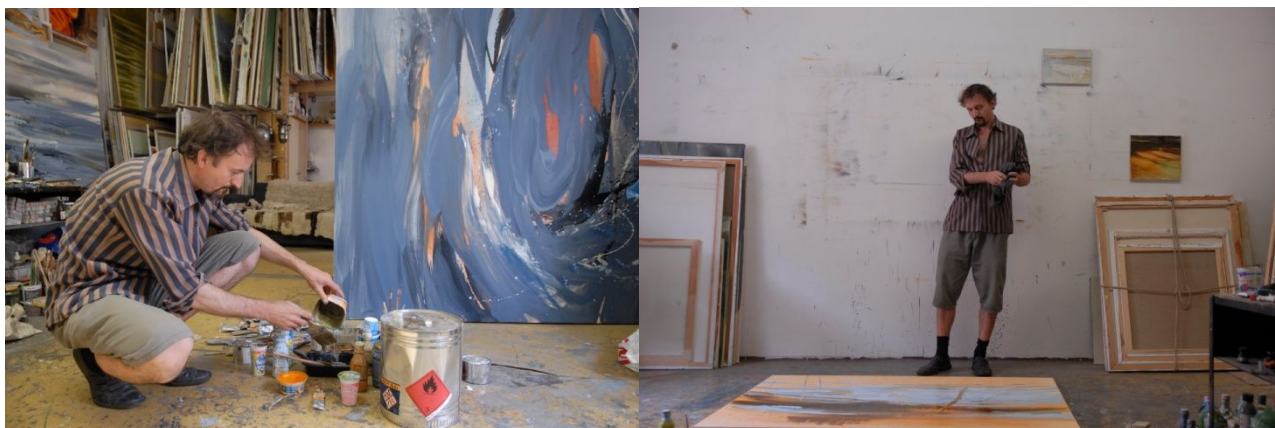
Výtvarnice, básnička Ostravská universita, fakulta umění, detašované pracoviště Zlín. Tvoří v Brně. Básnička a malířka, studovala Střední průmyslovou školu polytechnickou ve Zlíně, obor Reprodukční grafik pro média a poté obor Malba na Fakultě umění Ostravské univerzity. Po studiích žila ve Vyškově, od roku 2014 bydlí v Brně, kde má i svůj ateliér. Příležitostně vystavuje své obrazy a vystupuje na večerech autorského čtení. Kniha slasti – Ožanka je soubor autorčiných erotických básní ilustrovaných vlastními malbami, rovněž s erotickými tématy. A autorka si servítky nebere ať již tiskne pero nebo štětec. Marie Čmelíková se zaměřuje na portréty lidí kolem ní, které náhodně potkává v parku, kavárně apod. Chce vystihnout a podtrhnout hlavní rysy člověka, jeho tvář a momentální rozpoložení. Portréty maluje každý týden jinou technikou na různé materiály a ráda by je poté vydala jako autorskou knihu portrétů. Pro umělkyni je charakteristické, že její obrazy doprovázejí různé texty a poezie, vznikající zároveň s malbou.

„Každý člověk má moc tvořit i ničit, ale dobrým člověkem se stává, pokud své schopnosti umí užívat s tolerancí a ohledem na své okolí,“ připomíná umělkyně hledající múzu v lidech a jejich životě, myšlenkách a zkušenostech.

Březen 2020

Energie života

MgA. Jan Spěváček

Výstava mimořádně talentovaného a uznávaného brněnského malíře a výtvarníka Jana Spěváčka. Příznivcům výtvarného umění je znám jako příslušník již etablované střední

generace. Studia v atelieru prof. Ak. Mal. Jiřího Načeradského lze považovat za garanci řemeslně zvládnuté techniky. Uspořádal přes čtyřicet samostatných výstav a podobného počtu výstav skupinových se zúčastnil. Je zakládajícím členem skupiny Prague Stuckists, která se hlásí k celosvětovému hnutí stuckismu, vyhradzujícímu se vůči ryze konceptuálním tendencím v umění. Výstava skupiny Prague Stuckists v těchto dnech probíhá na Špilberku. Převážná část malířského úsilí Jana Spěváčka souvisí s krajinomalbou v níž navazuje na českou krajinářskou školu. Od roku 1998 se začal profilovat jako malíř s neutuchajícím, až obsedantním zájmem o krajinu vod. Postupně prochází fázemi od meditativního symbolismu a téměř lyrické abstrakce k niternému minimalismu. V posledních letech se stále častěji nechává unést velkoformátovým plátnem s expresivním přístupem a vlastním pojetím drippingového gesta. Vodní hladiny chápe více jako plochu děje, než jako téma. Jsou mu zrcadlem duševní aktivity a vnitřního usebrání, nebo vnějšího zkoumání. Postupně se uchyluje k razantnějším tahům, občas graduje bravuru své malby až na samou hranici sémantického vyjadřování. Voda (barva) na plátně opravdu stéká a kde se objevuje na vodní hladině šplouchnutí, tam Spěváček barvu z kelímku opravdu vyšpláchne. Na divákovy smysly působí elementární materiální charakteristikou. Přestože Spěváček není expresivním malířem ve své nátuře, v posledních letech rozvíjí tuto polohu malby jako výraz energie života. Často ve střídavě groteskním pojetí. Ani zde však nezapře sklon ke kontemplaci. Zajímá ho energie v tahu štětcem či lince. Nepřímo tak lze vysledovat jeho vztah k filozofii a malbě Orientu. Figurální stafáž, která se objevila na jeho meditativních hladinách, je vyjádřením intelektuálních potřeb všech bytostí. Život je zde předkládán jako otázka po dění a smyslu, ale též jako zákonitá tendence a potence tvořícího se vesmíru. Nedílnou součástí Spěváčkovy tvorby je kresba, ilustrace a litografie. V kresbě znají příznivci umění převážně jeho akty, ale věnuje se i portrétní kresbě. Jeho jednoduchá linka v sobě ukrývá prožitek okamžiku. Podle potřeby si hraje s její dynamikou a někdy až drzou jednoduchostí. Bravurně ovládá i kresbu štětcem. Na výstavě nám prezentuje spolupráci se svým čtyřletým synkem, u nějž zatím sotva můžeme mluvit o talentu, nelze si však nevšimnout jeho neskutečného nadšení pro kresbu samotnou. Uchvacuje nás Vítkova bezprostřednost a příběhovost jeho kreseb. Vítek u kreslení nepřestává vyprávět a vést fiktivní dialogy, často až se surrealistickým podtextem. Samým nadšením se při kresbě téměř dostává do transu. V pravidelném rytmu poskakuje až tančí. Jeho komentáře ve formě samomluvy otce inspirovaly k pokusu spojit své, víceméně studijní kresebné přístupy s nezatíženou fantazií a svižnou uvolněností. Z kreseb dýchá společná rodinná pozitivnost a radostivost.

Duben 2020

Mlhovina

Miloš Miha Uhrín

Vzpomínka na geniálního umělce. Zakončení putovní výstavy k nedožitým 58 narozeninám, které by Mlha právě v dubnu slavil.

Malíř – samouk, žil a tvořil na jihu Moravy v obci Rakvice. Uhrin se vyučil na hustopečském středním odborném učilišti oboru malíř-natěrač. Ve škole se věnovali také otázkám perspektivy a barvy, což není od skutečného malování tak daleko. Mezi osmnácti a dvaceti lety začal fotit. K fotkám pak domalovával koláže. Tímto způsobem se propracoval až k malování. V umělecké sféře byl tedy samoukem, který se původně živil i vytvářením grafických a reklamních návrhů. Na jeho abstraktních obrazech byla vidět poctivost a zemitost, ovlivněná venkovským vinařským prostředím, ve kterém tvořil. Od drobné komorní grafiky přes originální serigrafie až po rozměrná plátna, všude se odehrává ten pestrý věčný zápas barev všech ročních dob. Po surrealistických začátcích se propracoval k vlastnímu osobitému stylu. Jeho ateliér se v letních měsících pravidelně částečně přesouval, snad kvůli lepší inspiraci, do útulné lisovny starobylého vinného sklepa. Kromě toho, že ve sklepě tvořil akryly, oleje, sítotisky, koláže, kombinované techniky, v něm i vinařil. Od jara do podzimu pak nainstalované obrazy v Galerii Sklep, jak prostor pojmenoval, představoval všem zájemcům a nabízel jim k tomu i vlastní víno. S uměleckou skupinou A6, jejímž byl členem, pořádali pravidelné výstavy s koncerty v Sedlci u Mikulova. Za totalitních časů se pohyboval v undergroundu a přátelil se s mnoha alternativními umělci, hudebníky, kapelami i disidenty. Do konce života navštěvoval jejich koncerty i festivaly. Zemřel v Rakvicích v noci 25. února 2016 v třiapadesáti letech. Na jeho počest se v Rakvicích vždy v červnu koná alternativní hudební festival Memory of Mlha /Mlhafest/.

Květen 2020

Vzpomínky, aneb fotka nemusí být ostrá

Robert Vano

Výstava ve které se fotograf dělí nejen o své profesní zkušenosti, ale také o své myšlenky o fotografii, životě a lásce. Robert Vano je světoznámý fotograf, který se dokázal vypracovat od nuly ve Spojených státech, kam ho v podstatě dovedla náhoda a nechuť sloužit vlasti v rámci základní vojenské služby v bývalé Československé socialistické republice. Jeho emigrace mu přinesla nejen slávu, ale v

začátcích těžké chvíle a objevení sama sebe. Ovšem být v New Yorku také znamenalo zkusit všechno možné. Takže nastalo období mejdanů, drogových výletů mimo realitu a objevení vlastní homosexuality. A právě komunita bohémů, hereckých hvězd a homosexuálních mladíků, kteří se točili kolem světa módy, posunula Roberta zase o krůček dál. Pro fotografy, kteří fotili modelky na titulní stránky módních časopisů česal a líčil tváře, které z těchto obálek shlížely a stávaly se tak ikonami světových mol. Robert ale nechtěl jen líčit a vykonávat příkazy. Chtěl to sám zkusit a po celkem trnité cestě se to povedlo. Zařadil se po bok slavných fotografů, kteří fotili v New Yorku, Paříži, Londýně a Miláně, ve světových centrech módy.

Červen 2020

Struktury

Pavel Doležal

Významný břevclavský výtvarník (*1961) je malíř, tvůrce prostorových objektů, designér, fotograf, divadelník a hudebník, jehož talent je důkazem silné rodinné umělecké tradice. Vyrůstal v Mikulově jako vnuk akademického malíře Rudolfa Gajdoše, což se bezesporu promítlo do jeho pozdější tvorby. Velký vliv na něj měla i tvorba strýce Jana Gajdoše, a to jak práce grafické, tak ty z leptaného skla. Doležal vystudoval umělecko-průmyslovou školu v Uherském Hradišti a poté se dlouhou dobu živil jako reklamní grafik. Stal se zakládajícím členem výtvarné skupiny A6, v současnosti je členem Sdružení břevclavských výtvarníků a předsedou občanského sdružení Krasula. Tvorba Pavla Doležala je rozmanitá jak technologicky, tak tematicky. V jeho tvorbě nalezneme interiérové vitráže a leptané sklo, fotografii, malbu, ale i technologicky náročné kombinace uměleckých technik, které dokazují jeho uměleckou zručnost, talent a zkušenost. Pracuje mnohdy s vrstvením barev, zlacením, barevnými písky, pracuje i se dřevem a kamenem. O jeho významu svědčí i počet realizovaných výstav a projektů, kterých je více než 50.

Červenec - srpen 2020

Art Brut KREAT a KLAUNIKA

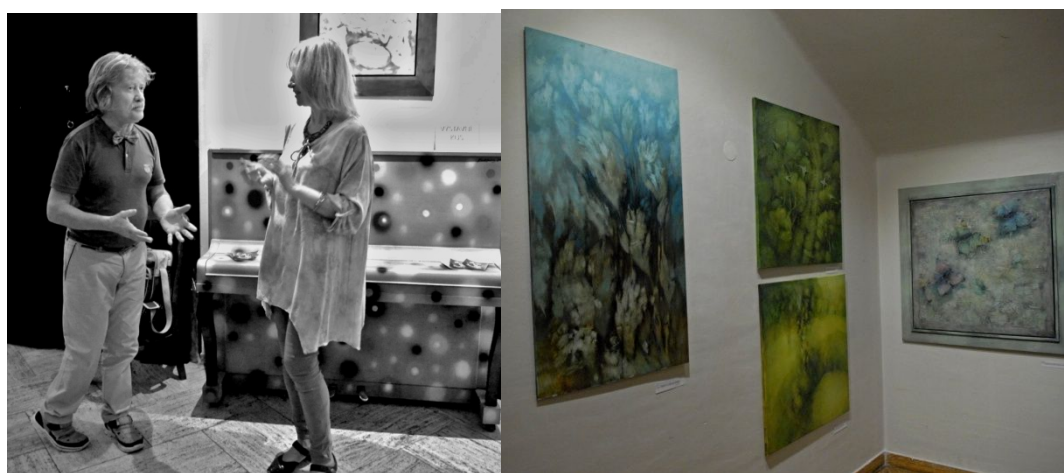
Výstava výtvarníků s handicapem zastoupených ateliérem KREAT. Art brut je výtvarný projev, který je úzce spjat s osudem svých tvůrců. Autoři nejsou profesionální výtvarníci, jsou to lidé s psychickými problémy, nebo duševní poruchou. Společnost často stigmatizuje lidi, kteří trpí mentálním onemocněním, bez toho, abychom si uvědomili, jaký mají bohatý vnitřní život a kolik jiných talentů a kreativity se v nich skrývá. Cílem výstavy je veřejná prezentace děl, které vznikly v rámci arteterapeutického atelieru KREAT. Autoři podávají upřímnou, autentickou výpověď o sobě a svém vlastním světě. Tato výpověď není deformována žádnými profesionálními kritérii, vychází z vlastních pohnutek a touhy vyjádřit se. Výstava tvorby mentálně postižených herců z Divadla Klauniky Brno. Divadlo Klauniky Brno realizuje kromě originálních divadelních projektů, v němž společně účinkují profesionální herci, dětské herci a herci s mentálním postižením, také arteterapii s mentálně postiženými. Arteterapie se koná v Galerii Třináctka a výsledkem tvorby mentálně postižených jsou jejich obrazy a obrázky, kde do nesmírně křehkého dialogu se světem vstupují ti, kteří už téměř nejsou dětmi, ale ještě nejsou ani dospělí, spolu s těmi, kteří přesto, že již dospělí jsou, zůstanou navždy dětmi. Arteterapie probíhá pod odborným vedením uznávané malířky **Miroslavy Oberreiterové**. Kmotrem výstavy a teatroterapeutických aktivit je neodolatelný český herec, mim, dramatik a scenárista Bolek Polívka. Kurátorem výstavy je žák Bolka Polívky, uznávaný dramaturg, režisér a ředitel integračního divadla Klaunika, s.r.o. Zdeněk Mazáč. Výstava je doplněna fotoreportáží **Kateřiny Dubovcové** z činnosti Divadla Klauniky, které je proslulé svými integračními aktivitami pro mentálně postižené herce, kteří v jeho inscenacích vystupují a kteří jsou současně vystavujícími autory.

Kromě prezentace výtvarných děl budou v rámci obou výstav probíhat různé doprovodné aktivity, jež by měly přispět k lepší informovanosti a odbourávání předsudků o lidech s duševním onemocněním.

Září 2020

Skutečný život je o něčem jiném

Miroslava Oberreiterová

Výstava malířčiných olejomalb svědčí o zápasech detailů a celku, zemité podstaty barevnosti a snové modře i nebarevné průzračnosti. Oberreiterová dokáže zaplnit plochu obrazu několika rovinami, které se prolínají a významově přesahují. Umí barvou vyjádřit smutek i radost, rozladění i nadšení rozzářených očí. Syžety jejích her vystupují z vesmíru pachtění, aby dostaly obrysy donkichotovské marnosti, úzkosti pod sloupy katedrál, destrukce maškarních plesů a loutkových her a ve výslednici daly tušit, že skutečný život je o něčem jiném. Uznávaná malířka Miroslava Oberreiterová v roce 1985 ukončila studium na Střední Uměleckoprůmyslové škole v Brně, obor grafika a design. Pracovala v ateliéru profesorů Ivana a Dalibora Chatrného. Od roku 1987 se intenzivně věnuje malbě a to především

olejomalbě, ale také akrylu i pastelů. Její výstavní činnost je velmi bohatá, vystavuje nejen v České republice (např. Parlament ČR), ale i v Holandsku, Francii, Itálii (Výtvarné symposium města Fanano). Významnou výstavní realizaci měla v Národní galerii Seychelské republiky, kde byla na půlroční studijním pobytu a její dílo se stalo součástí unikátní sbírky Národní galerie Seychely (1995). Od roku 2001 vystavuje, a tvoří současně v Praze a v USA, kde je zastoupena v několika galeriích států Florida a New York. Mezi její další umělecké činnosti patří divadelní scénografie a kostýmní návrhářství, zajímavé realizace např.: Radůz a Mahulena – Zemské Národní divadlo v Olomouci, nebo Othello – Divadlo v 7 a půl v Brně. V roce 2006 se stala vítězkou Art festivalu v Českých Budějovicích, udělení první ceny bylo uskutečněno výstavou v Univerzitní knihovně Fout Lauderdale (2007). Obrazy Miroslavy Oberreiterové jsou zastoupeny v mnoha soukromých sbírkách: sbírka pana režiséra Miloše Formana, sbírka Valašského krále Boleslava Polívky, u bývalého ministra kultury Pavla Dostála).

Říjen 2020

Příběhy

Martin Frind

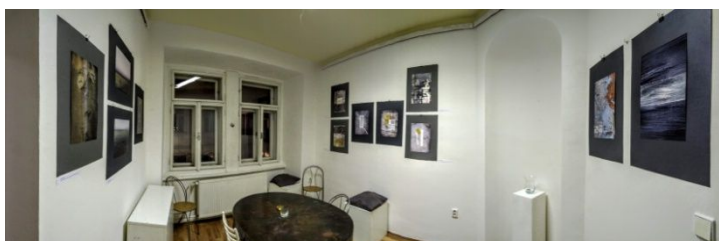
Vystudoval Střední umělecko-průmyslovou školu v Praze a posléze Akademii výtvarných umění, obor figurální a monumentální malba. Kromě četných výstav doma i v zahraničí se tento umělec může pochlubit uznáním od Österreichischer Bundesverlag ve Vídni, které v roce 1986 získal za ilustrace pro exilový český slabikář. V roce 1989 obdržel cenu Akademie výtvarných umění za rozměrný obraz s názvem Oběti, inspirovaný holocaustem.

„Mám pocit, že obrazy Martina Frinda se mají pozorovat spíš z větší vzdálenosti, z odstupu. Protože při těsné blízkosti nás může mást technika jeho malby, která obraz rozbíjí na jednotlivé úseky - a při jejich prohlížení můžeme koneckonců zjistit, že dokonalost či krása malby není Frindovým cílem... Jeho malbu bych neváhal, pokud mám právo něco takového udělat, označit za existenciální,“ napsal Ivan M. Jirous o tvorbě Martina Frinda. Obrazy Martina Frinda rozhodně nepatří do kategorie optimistických a veselých. Koneckonců život není jenom procházka rozkvetlým a voňavým sadem, v němž překypují voňavé a chutné plody. Život přináší i zármutek, zlobu, nespravedlnost a krutost. A právě dílo Martina Frinda nás vede k zamyšlení nad tím, zda naše rozhodnutí, činy a projevy byly vždy správné a morální. Ukazuje nám trochu jiný svět, než je ten současný, ve kterém převažuje komerce a konzumní způsob života. Připomíná nám, že někteří lidé se nikdy nezřekli svých ideálů a zásad, a to ani v době, kdy mohli a často také byli krutě postiženi.

Listopad 2020

V tajích

Kateřina Dubovcová

Spoluzakladatelka projektu Galerie 13 na Panské ulici v Brně, členka týmu galerie, managerka centra, produkční, kreativní fotografka, grafička. Její motto: „Umělecká fotografie bez myšlenky a emocí může být jen stěží opravdovou fotografií. Oko vidí...srdce fotí.“

O umělkyni již bylo psáno výše, u popisu uskutečněných výstav.

Prosinec 2020

Hra barev a tvarů

Lucie Skálová

Výstava poetických a kreativních obrázků grafičky a výtvarnice Lucie Skálové. Sama o sobě říká, že je minimalista, realistický poetista a

kreativní kreacionista. Vystudovala Střední umělecko-průmyslovou školu v Brně, obor Užitá fotografie. Převážně se věnuje grafickému designu a tvorbě vektorových ilustrací (grafika vytvářená na počítači). Čas od času se vrací i ke klasickým výtvarným prostředkům, jako akvarel a olej. Přestože jí v současné době nejvíce jako výrazový prostředek vyhovuje paleta a nástroje Adobe Illustratoru (počítačová grafika), občas se navrácí k akvarelovému štětcí či k tubičkám olejových barev a plátnu. Bydlí a pracuje na Vysočině, ráda se kouká na krásy kolem a následně si hraje s barvami a tvary.

Děkujeme Vám, že jste součástí naší kulturní komunity!

Integrační divadelní projekty.

ROZKOŠ

Partnersky spolupracujeme se spolkem **ROZKOŠ bez RIZIKA, z. s.** a každoročně tato spolupráce vyústí divadelním představením na klubové divadelní scéně Třináctky. Pokaždé se jedná o inspirativní zážitek. Nejinak tomu bylo také v listopadu loňského roku 2017. Divadelní soubor **ROZKOŠ** předvedl s plnou vervou svoji novou divadelní hru **TAŤKOVÉ A KUKAČKY** aneb **VŠICHNI JSOU ÚCHYLOVÉ**. Tato veleúspěšná divadelní hra je výjimečné představení nejen formou, ale i námětem. Opouštíme na chvíli ryze ženský svět a podíváme se, jak se (ne)daří současným mužům a co vše pro ně může znamenat jedna návštěva travesti show. Obraz otců, který inscenace přináší, není zrovna lichotivý. Padlému managerovi, jehož děti jsou umístěny do dětského domova, sekunduje otec-gambler, okrádající o úspory vlastní novorozeně, či otec v rodině absentující, jemuž dcera telefonicky sděluje zprávu o tom, že jí rostou prsa a dotazuje se, kdy se otec domů konečně vrátí.

Ochotnický divadelní soubor **ROZKOŠ** funguje v rámci ROZKOŠE bez RIZIKA jako součást terapie pro klientky sdružení. Spolek celkem uvedl už dvanáct autorských divadelních her a například **Tragédie na Mississippi** z roku 2016, kterou jsme ve Třináctce také v tomto roce uvedli, získala na divadelním festivalu **Hobblík** v Hodoníně ocenění za hudební složku inscenace a představitelka role Belle Star obdržela cenu uznání. „Cílem divadelních aktivit **ROZKOŠE bez RIZIKA** je dostat nahoru – na pódium – ty, co se cítí být dole, na dně nebo skoro na dně,“ říká **Hana Malinová**, principálka souboru. Jedná se o zcela vyjimečný projekt, který je škoda si nechat ujít! Řídí se mottem: „**Kdo nedělá nic pro druhé, nedělá nic pro sebe.**“ Johann Wolfgang Goethe.

MALÁ KLAUNIKA - dramaterapie

Divadlo Klauniky Brno realizuje na klubové scéně Třináctky dramatickou dílnu - kroužek dramatické výchovy/dramaterapie, jehož se společně účastní dospívající děti ve věku od 12 do 18 let – tedy teenageři či pubertáči, chcete-li – a lidé s mentálním postižením. Tento

originální projekt se koná pod vedením zkušených herců, teatroterapeutů, choreografů, výtvarníků a pedagogů. V této dílně dochází k velmi zajímavým setkáním, k velmi zajímavým zážitkům, k pochopení zatím utajeného a zejména k lepšímu poznání sebe sama... Projekt se koná za podpory Ministerstva kultury ČR. V prosinci loňského roku 2017 se tato činnost zúročila a konalo se několik báječných divadelních večerů, kde mohli příznivci Třináctky shlédnout několik představení.

Voličská kampaň Strany mírného pokroku v mezích zákona, tedy přírodního. Tento projekt je zcela jedinečnou integrační aktivitou, pro níž byla zvolena forma divadelního happeningu. Happening je výsledkem společné činnosti zdravých a handicapovaných osob, umožňuje otevřený náhled do světa mentálně postižených a nastavuje zrcadlo světu, který zdravým připadá běžný.

Pohádky v hantecu. Neodolatelné divadlo, věnované **Frantovi Kocourkovi**, brněnskému gladiátorovi. Jsou to spíše pohádky pro dospělé a teatrální nezbedný zážitek. O neposlušných kůzlátkách, Císařovy nové šaty, Obušku z pytle ven, Šípková Růženka a O dvanácti měsíčkách. Znamé pohádky jsou v podobě, v jaké jste je ještě nezažili. Představení je proložené písněmi v brněnském hantecu.

„Dělej dobro a dobro se ti vrátí.“ Budha